

בעניין:

שמעון הכסטר, ת.ז. 000388587

ע"י ב"כ עוה"ד אופיר טל ו/או לואיז ספורטס ואח'
 טל, קדרי, שמיר ושות' - עורכי דין
 מרח' וושינגטון 4, ירושלים
 טל. 02-5674000 ; פקס. 074-7137001

המערער

- נ ג ד -

1. נציבות שירות המדינה
2. מדינת ישראל – משרד האוצר
3. הממונה על הגימלאות

שלושתם על ידי עו"ד חן אדרי ואח'
 פרקליטות המדינה
 רחוב צאלח א-דין, ירושלים

המשיבות**תשובה להשלמת טיעון מטעם המשיבות**

בהמשך להשלמת הטיעון מטעם המשיבות ("השלמת הטיעון"), ולהחלטת בית הדין הנכבד מיום 08.02.2021, מתכבד המערער להשיב להשלמת הטיעון, בה יעמוד על כך שכל ההחלטה בעניין הגימלאות המגיעות לו התקבלה על ידי נציבות שירות המדינה, שגם ניהלה איתו את המגעים בעניין דרך חישוב הגימלה ובעניין משכורתו הקובעת, ולא מינהל הגימלאות. להלן יובא פירוט טענות המערער ותשובתו להשלמת הטיעון:

תמצית התשובה ועיקרי הדברים

1. בראשית הדברים נבקש להזכיר כי אנו עוסקים בדחייה על הסף של תביעה שהגיש המערער. **השאלות העומדות על הפרק הן שאלות הנוגעות להליכים של דחייה על הסף ולא להליכים העיקריים בתיק.** בהתאם, וככל שיש שאלה שראויה לדיון, ודומה שבכל הנוגע לסוגיית גובה הגימלה המגיעה למערער - אין ספק עוד כי מדובר בשאלה הראויה לדיון לגופה, יש לקבל את הערעור ולהחזיר את הדיון לבית הדין קמא.
2. עיקר המחלוקת העולה מהשלמת הטיעון, נוגעת לשאלה מי קבע את נוסחת החישוב של הגימלה (להלן "**נוסחת החישוב**"). לשיטת המשיבות, הסמכות בעניין זה נתונה למינהל הגימלאות, ובהתאם היה על המערער להגיש ערעור בהתאם להוראות סעיף 43 לחוק שירות המדינה (גימלאות).
 במהלך הדיון האחרון בערעור שבכותרת, בית הדין הנכבד העלה את האפשרות שנוסחת החישוב נקבעה בהחלטה שניתנה על ידי נציבות שירות המדינה ולא על ידי הממונה על הגימלאות. בהתאם לאפשרות זאת, יכול המערער להגיש את תביעתו נגד שיעור הגימלה ונוסחת החישוב במסגרת תקופת ההתיישנות הכללית (7 שנים מחודש דצמבר 2012, בו נודע למערער על ההחלטה).

נדגיש כי המערער טען וטוען שסעיף 43 לחוק הגימלאות כלל לא חל כלל עליו, ובנושא זה מופנה בית הדין הנכבד לטיעונו של המערער במסמכים שהגיש ובדיונים שהתקיימו בתיק שבכותרת.

3. כפי שנפרט להלן, התנהלות המשיבות מלמדת באופן חד-משמעי כי הסמכות בעניין חישוב גימלתו של המערער היתה נתונה לנציבות שירות המדינה, שגם קיבל את ההחלטה בפועל, בין היתר בהתחשב בעובדות שלהלן:

(1) **הנציבות - ולא הממונה על הגימלאות - ביצעה את חישוב הגימלה בפועל, לרבות דרך החישוב וקביעת הנוסחה לחישוב הגימלה;**

(2) **הנציבות הורתה לממונה על הגימלאות מה הגימלה שעליו לשלם למערער;**

(3) **כאשר המערער פנה למינהל הגימלאות בטענות על דרך חישוב הגימלה, הממונה במינהל הגימלאות הפנתה את המערער לנציבות שירות המדינה.**

למעשה, הממונה על הגימלאות הבהירה למערער כי היא לא יכולה לסטות מהנחיות שניתנו לה אישית במכתבו של סגן נציב שירות המדינה מיום 21.8.2012, וכי עליו לפנות אליו והיא תפעל בהתאם להנחיותיו.

עוד נעיר כי המערער הבין מהממונה כי היא מסכימה עם טיעונו, אך ידיה כבולות, מה שמעיד שאכן ההחלטה לא היתה בידי הממונה על הגימלאות, אלא בידי נציבות שירות המדינה;

(4) **הנציבות היא שענתה למערער בעניין טענותיו ביחס לחישוב הגימלה, והנציבות היא שהתכתבה עם המערער בפועל בעניין זה, וקיימה איתו דיונים בנושא, ולא מינהלת גימלאות.**

4. בנסיבות אלה, וכפי שנוסיף ונפרט להלן, הניסיון של המשיבות להציג תמונה שונה, לפיה מינהל הגימלאות קיבל את ההחלטה או היה מוסמך לקבלה, אינו ראוי ואף נגוע בחוסר תום לב.

מעבר לכך, וכאמור ברישא, המשיבות אינן יכולות לטעון כי מדובר בהליך המתאים לדחייה על הסף, אלא לכל היותר כי מדובר בשאלות הדורשות ליבון ובירור.

פירוט תשובת המערער להשלמת הטיעון

5. במסגרת השלמת הטיעון המשיבות מתייחסות לשני מסמכים, הרלבנטיים לשאלה מי החליט על נוסחת החישוב ומי מוסמך לקבל את ההחלטה: (1) הנחיית נש"מ מיום 21.8.2012, שנשלחה למינהל הגימלאות ביום 03.12.2012 ("אישור נש"מ"); (2) מכתבו של המערער לנציבות שירות המדינה מיום 8.1.2013.

להלן נתייחס לשני המסמכים האמורים, על מנת להבהיר את האמור בהם ולחדד את הטענות בהקשרים הנוגעים להכרעה בסוגיית נוסחת החישוב:

5.1 **ראשית**, בסעיף 2 להשלמת הטיעון כתבו המשיבות, כי אישור נש"מ הובא לידיעתו של המערער "ביום 3.12.2012 באמצעות הפקס...". המשיבות אינן מדייקות שכן המערער לא טען שהוא זה שקיבל את אישור נש"מ באמצעות פקסימיליה, אלא שהאישור נשלח באמצעות הפקסימיליה למינהל הגימלאות רק ביום 3.12.2012 וכי הוא קיבל אותו – "בימים אלו לבקשתי ממנהל הגימלאות". נושא זה גם הובהר בדיון עצמו, ולא ברור מדוע חוזרות המשיבות על טעות זאת.

5.2. שנית, הפתיח של מכתב המערער מגלה בדיוק מיהו הגורם אליו הופנה המערער לצורך קבלת תשובה על שיטת החישוב של הגימלה. בשל חשיבות הדברים נביא אותם ככתבם וכלשונם:

"ממינהל הגימלאות נמסר לי כי הסכומים חושבו ע"פ הנחיותיך במכתב שבסימוכין (העתק מכתבך המצ"ב, הועבר אלי בימים אלו לבקשתי ממינהל הגמלאות) והובהר לי כי עלי להפנות אליך את הערותי לניסחת חישוב הגימלה שבמכתב."

כלומר, המערער פנה לממונה במינהל הגימלאות על מנת לברר כיצד בוצע חישוב גימלתו, אך הופנה על ידה לסגן נציב שירות המדינה, שאליו פנה המערער בהתאם להנחיות הממונה במינהל הגימלאות.

נדגיש כי הממונה במינהל הגימלאות, גב' שורץ, היתה מכותבת למכתבו של המערער (ר' בתחתית המכתב) ולא סתרה את הכתוב בו מעולם.

בעקבות פנייתו הטלפונית של המערער לסגן הנציב, ביקש האחרון מהמערער להעלות על הכתב את טענותיו, וכך עשה, כפי שכתב בפירוש במכתבו:

"בהמשך לשיחתנו הטלפונית בענין ולבקשתך, (ובלי קשר לטענותי על הפסקת עבודתי והוצאתי לגימלאות), אני מפרט להלן את הערותי לדרך חישוב הגימלה במכתבך שבסימוכין:"

מכתבו של המערער תומך, אם כן, בטענותיו כי נאמר לו במפורש למצות את ענייניו מול הנציבות ולא להגיש ערעור. אף בכך יש לחזק את טענותיו של המערער כי הוצג בפניו במפורש שהוא לא נדרש להגיש ערעור גימלאות, אלא לנהל הליכים מול נציבות שירות המדינה מאחר שהיא המוסמכת לכך.

הדבר גם מחזק את טענת המערער שסעיף 43 לחוק הגימלאות אכן לא חל עליו, שהרי כל הנוגעים בדבר התנהלו כאילו מגבלת הזמן הקבועה בתקנות אינה רלבנטית למערער, ובכל המגעים בינו לבין גורמי המדינה לא נאמר לו כי איחר את המועד לפנות לבית הדין לעבודה.

5.3. שלישית, אישור הנש"מ מיום 21.8.2012 קובע את נוסחת החישוב של הגימלה המגיעה למערער. ודוק - כעולה מלשון האישור, אין מדובר בהמלצה או באישור לחישוב שביצע מינהל הגימלאות, אלא בהנחיה של נציבות שירות המדינה כיצד יש לחשב את גימלתו של המערער.

ראו את הרישא של האישור:

מר שמעון הכסטר פרש משירות המדינה ביום 31.7.2012, להלן שיעור הקיצבה המגיעה לו וחישבו משכורתו הקובעת:

ראו גם סעיף 4 לאישור ואת ההדגמה של הנוסחה שלפיה יש להכין את הגימלה:

4. לאור האמור לעיל יש לחשב את משכורתו הקובעת הכוללת (תקופת כתב המינוי ותקופת החוזה) שעל בסיסה תשולם קיצבתו של מר הכסטר, עפ"י ממוצע חשבוני משוקלל שבין המשכורת הקובעת בסעיף 2 לעיל לבין המשכורת הקובעת כמצויין בסעיף 3 לעיל.

5.4. מהאמור לעיל עולה אם כן בבירור כי –

- **נציבות שירות המדינה היא שקבעה את שיעור הגימלה ונוסחת החישוב, והיא שהנחתה את מינהל הגימלאות כיצד לחשב את גימלתו של המערער.**

- אישור נשי"מ, שנשלח לממונה על הגימלאות רק ביום 3.12.2012, הוצג למערער רק אחרי שפנה בעצמו למינהל הגימלאות לקראת סוף דצמבר 2012, וממינהל הגימלאות נאמר לו במפורש לפנות לנציבות שירות המדינה בעניין נוסחת החישוב, וכך עשה.

כידוע, המשך הדיונים נעשה גם הוא מול נציבות שירות המדינה, כמי שקבעה את נוסחת החישוב וכמי שמוסמכת לדון בנושא זה, ובעניין זה נוסף ונפרט להלן.

5.5. כמו כן מבקש המערער להפנות את תשומת בית הדין הנכבד לכך שלאורך השלמת הטיעון המשיבות עצמן מתייחסות למסמך ההנחיות של מר אהרונב כ- "אישור נש"מ" לגימלה.

6. קראנו בעיון את טענותיה של המדינה בעניין חלוקת הסמכויות בין המשרד והנציבות – הקובעות את תנאי ההעסקה והפרישה; וסמכות מינהל הגימלאות – לחישוב הגימלה בהתאם לתנאי החוזה ובהתבסס על נתוני השכר והדרגה ערב הפרישה (סעיף 6 להשלמת הטיעון).

בכל הכבוד, טענות אלה מתעלמות לחלוטין מההתנהלות בפועל, כפי שעולה בבירור מהמסמכים הכתובים, ומהתנהגות המשיבות זמן אמת. בעניין זה נבקש להפנות גם לסיכום הדיון מיום 1.11.2016 (נספח 17 לכתב התביעה), סיכום שנערך ונכתב על ידי המשיבות עצמן או מי מהן:

6.1. סיכום הדיון נושא את הכותרת "**שיטת חישוב הגימלה של מר שמעון הכסטר**". בהתאם, ואם היה ממש בטענות המשיבות, היינו מצפים לראות כי הדיון בנושא מנוהל על ידי מינהל הגימלאות, או לכל הפחות – לראות נציג המינהל משתתף בדיון כאמור.

6.2. עיון ברשימת המשתתפים מלמד כי **בדיון כלל לא היה נוכח נציג של מינהל הגימלאות**. הדיון התקיים מול נציג הנציבות, מר ציון לוי, בנוכחות נציגת משרד האוצר ונציגת החשב הכללי (שלא התערבו בדיון). **מי שקבע וקובע את נוסחת חישוב הגימלה היא הנציבות**, שאם לא כן – מינהל הגימלאות היה מנהל את הדיון או לכל הפחות נציגו היה נוכח בדיון.

היעדרו הזעק של מינהל הגימלאות מהדיון מלמד כי המינהל פעל בעניין זה בהתאם להנחיות הנציבות, שהיא הגוף המוסמך לקבוע נוסחת החישוב.

**** למען הנוחות, סיכום הדיון מצורף כנספח 3 לתשובה זאת.**

6.3. כמו כן תשומת לב בית הדין הנכבד לכך שמר לוי מבטיח בסיכום הדיון כי הוא מתכוון "לשקול בחיוב" את שינוי הפנסייה, ללא נוכחות מינהל הגימלאות או כל רמיזה לכך שהוא נדרש לאישור מינהל הגימלאות להחלטתו.

6.4. יתרה מכך, בסיכום הדיון קובע מר לוי – **"ההחלטה היא לא שלי בלבד"**. בדיון עצמו הוא הסביר כי עליו לקבל את אישור המחלקה המשפטית של הנציבות (וכך הוא גם כתב בהודעת דואר אלקטרוני מיום 4.12.2016 המצורפת **כנספח 4 לתשובה זאת**), כך שהכוונה היתה כי **ההחלטה של נציבות שירות המדינה בלבד**.

6.5. בשולי הדברים נשוב ונפנה את בית הדין הנכבד **להתחייבות של מר ציון לוי כי הדרגה תתוקן בכפוף לתנאי החוזה**. המערער עדיין ממתין לתיקון, כאשר גם לאחר הדיון הוא נאלץ להמשיך "לחזור על הפתחים" על מנת לקבל תשובות (ראו לדוגמא מכתב המערער מיום 15.3.2017, המצורף כנספת 5 לתשובה זאת).

7. המערער יוסיף ויבהיר כי ייתכן שטענותיה של המדינה בנושא ראויות לדיון, אם כי הוא סבור שהיא מושתקת מהעלאת טענות אלה, נוכח העמדה שהציגה בפניו בזמן אמת וחובות תום הלב וההגינות המנהלית החלות עליה. דבר אחד ברור – **אין מדובר במקרה המתאים לדחייה על הסף של התביעה, אלא לכל היותר טענות הראויות להתברר במסגרת התביעה בבית הדין קמא**.

נדגיש כי המדינה לא הציגה נוהל פנימי ו/או מסמך אחר המציג את חלוקת הסמכויות בין הממונה על הגימלאות לנציבות שירות המדינה ולמשרד המעסיק את העובד, ועל כן טענותיה בעניין זה אינן יושבות על קרקע מוצקה, בלשון המעטה. **בפועל – מי שהכריע בעניין הגימלה היא נציבות שירות המדינה ולא הממונה על הגימלאות, ובית הדין הנכבד יתבקש להכריע כי כך היה בפועל**.

8. המערער יוסיף ויטען כי העובדה שנציבות שירות המדינה היא שדנה בשאלות הנוגעות לנוסחת החישוב ולדרגה הקובעת מעידה כי אכן סעיף 43 לחוק הגימלאות לא חל על יחסי הצדדים. אם היתה תחולה לסעיף 43 הרי שהממונה על הגימלאות היה עוסק בנושא, ומן הסתם גם מתריע בפני המערער, במסגרת הדיון בטענותיו של המערער, כי היה עליו להגיש ערעור בפרק הזמן הקצוב בתקנות.

בעניין היעדר התחולה לסעיף 43 לחוק הגימלאות שב המערער ומפנה לכל טענותיו בנושא, שהוא כמובן עומד עליהן, ולטעמנו – אלה טענות שלכל הפחות דורשות הכרעה לגופן לאחר דיון, ולא במסגרת של הליכים לסילוק על הסף.

9. לסיכום – נוסחת החישוב של הגימלה בוצעה בפועל על ידי נציבות שירות המדינה, וההשגה המשפטית על ההחלטה, במסגרת בית הדין לעבודה, היא בהתאם לכללי ההתיישנות. קרי – שבע שנים ממועד קבלת ההחלטה אצל המערער בחודש דצמבר 2012.

10. בטרם נסיים נבקש להבהיר כי –

(1) באת כוח המדינה, בהגינותה, חזרה ואישרה בהשלמת הטיעון כי היא מסכימה כי טענותיו של המערער בעניין דרגת הפרישה יתבררו לגופן בבית הדין קמא;

(2) המערער עומד על כל טענותיו, לרבות –

- טענותיו בעניין אפליה ביחס לגימלאים אחרים, ודין טענות אלה להתברר בבית הדין קמא, כאמור בערעור.

- טענתו לפיה סעיף 43 לחוק הגימלאות לא חל על היחסים בין הצדדים, כפי שעולה, בין היתר, מסעיפים 11, 12 ו-13 לחוזה העבודה, וכי מירוף הזמנים בכל העילות יכול היה להתחיל, לכל המוקדם, מהמועד שבו קיבל המערער לידי את ההחלטה של הגורם המוסמך להפסקת עבודתו, בחודש דצמבר 2012;

- טענתו כי מועד פטוריו יכול להיות, לכל המוקדם, במועד בו ניתנה החלטת הנציבות בעניינו בחודש דצמבר 2012, שכן נציבות שירות המדינה היא הגורם המוסמך לפטרו והיא החתומה על חוזה העבודה איתו. בהתאם לכך – כל טענותיו נגד הליך הפטורים לא התיישנו במועד בו הגיש תביעתו לבית הדין קמא.

על כן מתבקש בית הדין הנכבד לקבל את הערעור, בהתאם לעמדה שהציג המערער במסגרת הדיונים שהתקיימו בבית הדין הנכבד ביחס לרכיבי התביעה עליהם עומד המערער.

ירושלים, היום, 22 בפברואר 2021.

אופיר טל, ע"ד
טל, קדרי, שמיר ושות' עורכי דין
ב"כ המערער

רשימת נספחים
לתשובה להשלמת הטיעון

נספח 1	-	הנחיית (אישור) נש"מ שנשלחה לממונה על הגימלאות בחודש דצמבר 2012
נספח 2	-	מכתבו של המערער מיום 8.1.2013
נספח 3	-	סיכום דיון מיום 1.11.2016
נספח 4	-	הודעת המערער מיום 4.12.2016
נספח 5	-	מכתב המערער מיום 15.3.2017

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
מינהל הסגל הבכיר

ג' באלול התשע"ב
 21 באוגוסט 2012

סב 2012-1203
 תיק שוטף
 ת"ז 000388587

אל: גב' חנה שוורץ - מנהלת תחום בכיר לגימלאות, משרד האוצר

הנדון: מר שמעון הכסטר, חשב מוסדות דת - פרישה
 מכתב המשרד מיום 19.8.2012

מר שמעון הכסטר פרש משירות המדינה ביום 31.7.2012, להלן שיעור הקיצבה המגיעה לו וחישוב משכורתו הקובעת:

1. מר הכסטר יהיה זכאי לגימלאות עפ"י החוזה, שנעשה ונחתם בין הממשלה לבין ביום 26.3.1991 (להלן: "החוזה המקורי"), וקצבתו תשולם לו בהתאם לחוק שירות המדינה (גימלאות) [נוסח משולב] התש"ל - 1970.
 שיעור גימלתו יושבת על 70%.

2. בתקופה מיום 1.4.1990 עד יום 31.7.2012 הועסק העובד בחוזה אישי לבכירים, כאשר משכורתו הקובעת האחרונה בחוזה היתה לפי רמה א' בכירים.

3. משכורתו הקובעת לצורך גימלאות לתקופת השירות עפ"י כתב המינוי עד ליום 31.3.1990 תהיה עפ"י דרגה 44+ בדירוג המח"ר, ובוותק לשכר 8/12 63 שנה (עפ"י שנות השירות בפועל, שירות חובה, וקידום וותק תואר שני).

4. לאור האמור לעיל יש לחשב את משכורתו הקובעת הכוללת (תקופת כתב המינוי ותקופת החוזה) שעל בסיסה תשולם קיצבתו של מר הכסטר, עפ"י ממוצע חשבוני משוקלל שבין המשכורת הקובעת בסעיף 2 לעיל לבין המשכורת הקובעת כמצויין בסעיף 3 לעיל.

לשם הבחירה להלן נוסחת החישוב לנ"ל:-

משכורת קובעת בחוזה	X	תקופת החוזה כלל תקופת השירות	+	משכורת קובעת מכתב "כתב המינוי"	X	תקופת כתב המינוי כלל תקופת השירות	=	המשכורת הקובעת
--------------------	---	---------------------------------	---	--------------------------------	---	--------------------------------------	---	----------------

5. מר הכסטר יהיה זכאי ל-"מענק יובל" במועד פרישתו מהשירות, וממועד זה ואילך חישוב התשלום ל"מענק יובל" ייעשה בהתאם לשיטת חישוב הקיצבה, כמפורט בסעיף 4 לעיל.
6. למר הכסטר תקופת שירות עודפת של 92 חודשים, תשלום הפיצויים עבור חודשים אלה יבוצע ע"י מתי הגימלאות במשרד האוצר.
7. זכויותיו של העובד לפדיון ימי חופשה ולפיצוי בגין ימי מחלה בלתי מנוצלים עבור תקופת השירות הכוללת (תקופת כתב המינוי ותקופת החוזה), יהיו לפי המשכורת האחרונה בחוזה האיש לביכרים, כמצויין בסעיף 2 לעיל.

מאיר אהרנוב
סגן נציב שירות המדינה

העתק: גבי מיכל עבאדי-בויאנג'ו - החשבת הכללית, משרד האוצר
מר מרטי אהרנוי - סגן נציב שירות המדינה
מר ציון לוי - מנהל האגף הבכיר לפרישה וגימלאות, נציבות שירות המדינה
גבי רותי אשכנזי - סמנכ"לית בכירה למינהל ולמשאבי אנוש, משרד האוצר
גבי טובה בניטה - מנהלת תחום (מינהל הסגל הבכיר), נציבות שירות המדינה
מר שמעון הכסטר - רחוב גרץ מס' 7, ירושלים מיקוד 93111

2

שמעון הכסטר
רח' גלץ 7
ירושלים 93111

חסר
בסיס

ת.ד. 06038858-7

ירושלים, כ"ו טבת תשע"ג
8.1.2013

אלו מרמזים אחרונים, סגן נציב שירות המבחן

הנדון: שיטת חישוב הגימלה
סימוכין: מכתב 1203-2012 אל גב' ח. שורץ במינהל הגימלאות
(נושא תאריך 21.8.12 אך נשלח בפקס רק ב-3.12.12)
(ראה העתק מצ"ב)

בימים אלו קבלתי ממינהל הגימלאות תלוש ראשון (לחודש דצמבר 2012) המפרט את הסכום שמינהל הגימלאות שילם לי בגימלה חודשית והופתעתי מההנחות.

מינהל הגימלאות נמסר לי כי הסכומים חושבו ע"פ הנחיות במכתב שבסימוכין (העתק מכתב המצ"ב, הועבר אלי בימים אלו לבקשתי ממינהל הגימלאות) והובהר לי כי עלי להפנות אליך את הערותי לנוסחת חישוב הגימלה שבמכתב.

בהמשך לשיחתנו הטלפונית בענין ולבקשתך, נובלי קשר לטענותי על הפסקת עבודתי והוצאתי לגימלאות, אני מפרט להלן את הערותי לדרך חישוב הגימלה במכתבך שבסימוכין.

כללי:
מיום 1.4.1990, עמדותי בשירות המבחן היא במסגרת "חוקה בכירים" לאחר שבתמורה לשופרים בתנאי העבודה כמפורט בחוקה - והבנות שנילו אליהן, הסכמתי יחד עם קבוצה קטנה ראשונה של עובדים בכירים אחרים, להענות לבקשה לוותר על ה"קביעות" שהעניק כתב המינוי שתיהן לי.

נציבות שירות המבחן שניסתה את החוקים העדיפה בזמנו משיקולים רוחביים, שלא לפרט את כל התנאים והסתפקה בניסוחים עמומים אך המסר הכללי היה שמלבד הויתור על ה"קביעות", הנובע מויתור על כתב המינוי, כל הזכויות והתנאים שהיו לנו כעובדי מדינה בעלי כתב מינוי יישמרו לנו. סעיפים שונים בחוקה נוסחו כך שיהיה ברור שאין כוונה להרע תנאים ואו זכויות אלה, בחוקה או בעתיד כמו סעיף 12(ה) למשל המציין במפורש "למען הסר ספק", כי על אף שחוק הגימלאות לא חל עלי (סעיף 11 בחוקה) אני זכאי ל"כל הזכויות על פי חוק הגימלאות" (סעיף 17 המבטיח שכל שומר לטובת העובדים בעתיד, יוחל גם עלינו. החוקה נחתם בזמנו גם ע"ס ההבנות הבלתי כתובות במפורש בחוקה והאמון שנתנו להבטחות הנציבות.

כך למשל, המשכורת הכוללת הנקובה בחוקה, על כל מרכיביה, הסתכמה ב-5,136 ש"ח בלבד (סעיף 8). לא הוגדר בחוקה מנגנון לעדכון או מועד לעדכון המשכורת מלבד עדכון ע"פ הסכמי תוספת יוקר ונוסחה מעורפלת ש"המשכורת הכוללת תעודכן מעת לעת ע"פ קביעת שר האוצר" (סעיף 8). עם זאת, הובהר לנו בזמנו שהמשכורת תהיה צמודה ב-85% למשכורת סגני שרים ולא מצויין בחוקה, וכל עדכון במשכורת סגני שרים יחיל, באותם מועדי עדכון, גם עלינו. בפועל אכן כך היה, למרות שהדברים לא צוינו בברור בחוקה.

(במאמר מוסגר אזכור כי שר אוצר אחד - יצחק מודעי ז"ל - לא רצה לאשר העלאה של 20% שנתונה לסגני שרים, אך בסופו של דבר הוא אישר אותה, כשהובהר לו שההבנות הנ"ל מחייבות לא פחות מההתחייבויות הכתובות במפורש בחוקה).

דוגמא נוספת: ע"פ ההבנות, אחרי 35 שנים בשירות המדינה, תוגדל המשכורת ותעמוד על 90% ממשכורת סגני שרים, ואכן ההגדלה בוצעה למרות שלא נכללה במפורש בחוקה.

הבנות כאלו היו גם בהקשר לזכויות לגימלה, כמפורט להלן.

חזרה

1. דריגה לצורך קביעת משכורת קובעת ע"פ כתב המינוי:

בעת שחתמתי על החוזה, היתה הדריגה התקנית שלי - כמצויין בחוזה- 12 בדרג המח"ר (שניתנה לי בעת שריתי כחשב בכיר במשרד המשפטים), דהיינו דריגה אחת מתחת לדרגת העליונה ביותר (13) בסולם דרגות המח"ר באותה עת. ההבנה הברורה היתה שהישוב המשכורות הקובעת למרכיב הגימלה ע"פ כתב המינוי, תבוסס על הדרגה הגבוהה ביותר (בשיא הותק) בדרג המח"ר.

הנציבות, שלא כאמור שיקולים וחבבנים משלה, העדיפה בזמנו שלא לציין זאת במפורש ולכן נוסחו בסעיף 21.12 שלושה מצבים שונים לכסוי כל המצבים שניתן היה לעלות על הדעת בזמנו, לרבות משפט מסכם "לפי החלופה הגבוהה יותר", שיבטיחו שהגימלה תחשב לפי הדרגה הגבוהה בסולם.

ההבנה שהגימלה בגין תקופת כתב המינוי תחושב על בסיס הדרגה הגבוהה ביותר בסולם הדרגות נותרה גם לאחר שסולם הדרגות בדרג המח"ר התחלף ודרגה +46 נקבעה כדרגה הגבוהה בסולם, והבנה זו קיבלה גם ביטוי מעשי לאורך השנים: בין "נתוני העזר", בכל תלוש משכורת, הופיע בכל חודש כ"ברוטו כתב מינוי" לצורך חישוב "המשכורת הקובעת", סכום בש"ח המשולם לעובד בדרגה +46 בדרג המח"ר בשיא הותק והסכום עודכן בכל פעם שגובה השכר בדרגה זו התעדכן, כמודגם לקמן.

בשנת 2010 המשכורת בדרגה +46 (מח"ר), בשיא הותק, היתה 14,319.01 ש"ח. מצ"ב תלוש משכורת שלי לחודש דצמבר 2010, שבו מצויין סכום זה כ"בר. כתב מינוי.

בינואר 2011 עודכנה טבלת השכר והמשכורת בדרגה +46 בשיא הותק, הגיעה ל-14,641.19 ש"ח. מצ"ב תלוש משכורת לחודש ינואר 2011 שבו מצויין סכום מעודכן זה כ"בר. כתב מינוי. סכום זה הופיע בתלושי המשכורת לאורך כל שנת 2011 ותלוש אוקטובר 2011 מצ"ב כדוגמא נוספת.

בחודש ינואר 2012 שוב עודכנה טבלת השכר ומאז המשכורת בדרגה +46 הינה 14,891.77 ש"ח. מצ"ב תלוש המשכורת לחודש ינואר 2012 שבו מופיע סכום זה כ"בר. כתב מינוי.

מצ"ב גם תלוש סימולציה, למשכורת לפי הנתונים האישיים שלי - ללא חוזה בכירים - שקבלתי ממשרד האוצר כאסמכתא לכך שהסכום הנ"ל של 14,891.77 ש"ח, המופיע בתלושי המשכורת של 2012 כ"בר. כתב מינוי, היא משכורת בדרגה +46 וכחוכחה שזו תהיה המשכורת הקובעת לגימלה בגין תקופת העבודה לפי כתב המינוי.

יתירה מזאת: בכל חודש נוכח ממשכורתי, למימון הפנסיה שלי, 2% מ"המשכורת הקובעת", אשר חושבה בהתאם להבטת הנ"ל, לפי דריגה +46 (מח"ר) בשיא הותק.

לאור כל האמור לעיל, אני מניח שהנחיתך במכתב שבסימוכין, לחשב את מרכיב הגימלה עבור תקופת כתב המינוי על בסיס דריגה +46, אינה אלא טעות. הדרגה לפיה יש לחשב מרכיב זה של הגימלה שלי, צריכה להיות הדרגה הגבוהה ביותר בסולם דרגות המח"ר הקיים היום, דהיינו +46, בשיא הותק.

2. גימלה לתקופת החוזה:

ע"פ סעיף 12 לחוזה וההתבנות הנלוות, הגימלה עבור תקופת החוזה תתבסס על המשכורת הכוללת המעודכנת ביום הפרישה.

ההבנה הברורה היתה שבשלב ראשון תחושב הגימלה לתקופת החוזה בשיטת המקובלת. דהיינו: משכורת אחרינה כפול 2% כפול מספר שנות העבודה בחוזה ולאחר מכן תחושב יתרת הגימלה המגיעה לי בגין שנות העבודה בכתב מינוי, ע"פ המשכורת בדרגה הגבוהה בסולם הדרגות כפול 2%.

מסעיף 1 למכתבך, לפיו שיעור הגימלה "יושטת על 70%", עולה שגימלה תשולם לי רק עבור 35 שנה מתוך כלל שנות השרות שלי (70% = 35 שנה X 2%) ולכן הנוסחה לחישוב הגימלה צריכה להיות: תקופת החוזה X (משכורת לפי חוזה * 2%) + (35 שנה פחות תקופת החוזה) X (משכורת בדרגה +46 * 2%) סכום הגימלה המתקבל מנוסחה זו, שזה ל-70% מ"המשכורת הקובעת" המשוקללת.

הבנה זו גלומה בסעיף 12 לחוזה, שכאמור לעיל מבהיר "למען הסר ספק" כי על אף שחוק הגימלאות לא חל עלי (סעיף 11) אני זכאי ל"כל הזכויות על פי חוק הגימלאות" ואין חולק על כך שהזכות היסודית ע"פ חוק זה היא הזכות לגימלה בגובה 2% מהמשכורת האחרונה, עבור כל שנת שרות (סעיף 20 לחוק).

חוקה
אסיף עוד שהבנות אלו היו ההבנות של כל המערכת ולא רק שלי. עובדה היא שבכל חודש נוכח ממשכורת למימון הפנסיה שלי 2% מסכום משוקלל של "משכורת קובעת" שחשב ועודכן בכל חודש, בהתאמה מליאה לנוסחה שהצגתי לעיל ולא ע"פ הנוסחה בטעיף 4 שבמכתבד שבסימוכין.

לעומת זאת, הנוסחה במכתבד שבסימוכין מניחה מצד אחד שהגימלה של 2% לשנה, לה אני זכאי כחוק (חלקה לפי משכורת כתב מינוי וחלקה לפי משכורת החוזה) מגיעה לי על כלל שנות השרות שלי ולא עבור 35 שנה בלבד, אך מצד שני היא מוגבלת ל-70% בלבד. במלים אחרות: ככל שמספר שנות העבודה ארוך יותר מ-35 שנה, שעור הגימלה לכל שנת עבודה בהכרח הולך וקטן וכדי לא לחרוג מגבלת ה-70%, כך שעל 22.33 שנות עבודה בחוזה, מתוך 42 שנות שרות, שער הגימלה יורד לכ-1.29% לשנה בלבד, בניגוד לזכויותי ע"פ הוראות החוק ולהבטת המוסכמות.

להמחשת הענין מוצגת להלן ה"משכורת קובעת" ע"פ הנתונים האישיים שלי, שלפיה בוצע הניכוי, בתלוש מקרי אחד (10/2011) והשוואתה לזו המתקבלת מהנוסחה שלי הני"ל ולזו המתקבלת מנוסחתך:

נתונים אישיים לחישוב משכורת קובעת - 10/2011	
תקופת השרות לפי כתב מינוי (28.7.1970 עד 31.3.1990) = 19.68 שנים	בר. כ. מינוי = דרגה +46 (מח"ר) בשיא חותק: 14,641 ש"ח.
תקופת השרות בחוזה: (1.4.1990 עד 31.10.2011) = 21.58 שנים	משכורת ע"פ חוזה: 33,706 ש"ח.
סה"כ שנות שרות: = 41.26 שנים	"משכורת קובעת" (ע"פ "ערוני העזר") = 26,396.45 ש"ח
בהתאם לכך נוכח למימון פנסיה סך: 527.92 ש"ח = $(26,396.45 \times 2\%)$ (ש"ח)	
= גימלה = 18,478 ש"ח = $(26,396.45 \times 70\%)$ (ש"ח)	

חישוב גימלה - ומשכורת קובעת - לפי הנוסחה שלי, ת"כ
21.58 תקופת החחה X (משכורת לפי חחה * 2%) + (35 שנות כחות תקופת החחה) X (משכורת בדרגה +46 * 2%)
= (21.58 שנים X 33,706 ש"ח * 2%) + ((35 - 35.33) = 13.42 שנים X 14,641 ש"ח * 2%)
= גימלה לתקופת החוזה = 14,548 ש"ח + 3,929 ש"ח = גימלה לתקופת כתב מינוי
= סה"כ גימלה: 18,477 ש"ח (= 70% מ"משכורת קובעת" של 26,396 ש"ח)

כלאמר: המשכורת הקובעת (26,396 ש"ח) לפי הנוסחה שלי זהה לזו שבי"ערוני העזר" בתלוש העזר. שעל פיה בוצע ניכוי של 2% למימון הפנסיה, וגם הגימלה (18,478 ש"ח) הנזרת (70%) זהה לחלוטין.

לעומת השויון בין "ערוני העזר" והנוסחה שלי לעיל, להלן ה"משכורת הקובעת" - והגימלה - שהיונה מתקבלת באותו חודש (10/11) ע"פ הנוסחה שבמכתבד:

$$\begin{aligned} & \text{משכורת קובעת} = \frac{\text{משכורת חחה} \times \text{תקופת החחה} + \text{משכורת בדרגה} + 46 \times \text{כל תקופת כ. מנות}}{\text{כלל תקופת השרות}} \\ & = \frac{33,706 \times 21.58 \text{ שנים} + 14,641 \times 19.68 \text{ שנים}}{41.26} \\ & = 17,629 \text{ ש"ח} + 24,612 \text{ ש"ח} = \text{משכורת קובעת} \\ & = \text{גימלה} = 17,229 \text{ ש"ח} = (70\% \times 24,613) \end{aligned}$$

כלאמר: אין כל קשר בין המשכורת הקובעת המתקבלת מהנוסחה שבמכתבד (24,612 ש"ח) לבין זו שלפיה גבו ממני בפועל כל חודש 2% מהמשכורת למימון הפנסיה (26,396.45 ש"ח).

הפער היה כמובן גדל עוד יותר אם החישוב לפי הנוסחה שלך היה מתבסס על משכורת בדרגה +44, כפי שמשום מה הנחית במכתבד, במקום +46 כמתחייב.

חובה
הפער בין ה"משכורת הקובעת" שלפיה גבו ממני 2% למימון הפנסיה לעומת ה"משכורת הקובעת" לפי הנוסחה במכתבך, אינו מקרי וחוזר על עצמו באופן שיטתי כמודגם להלן ע"פ הנתונים ב-3 תלושי המשכורת הנוספים שכבר צרפתי למכתב זה:

חודש	תקופה (שנים) בחתום	סוד"כ שנות עבודה	"קובעת" לפי תלוש (נתוני עור)	"קובעת" לפי נוסחה במכתבך	הפרש	מער ב-3%
ינואר 2011	20.83	40.51	26,237	24,446	-1,791	7.2%
דצמ 2011	21.75	41.42	26,431	24,650	-1,781	7.2%
ינואר 2012	21.83	41.51	26,956	25,137	-1,819	7.2%

לסיכום:
אין ספק שהנוסחה במכתבך שבסימוכין לחישוב הגימלה שלי, אינה משקפת את זכויותי בחוזה, כפי שאני הבנתי אותם לאורך כל התקופה, כפי שאחרים החתומים על חוזה זהה הבינו אותו (וראה למשל העתק מכתבו של מר עמי טלמור, חשב המשרד לאיכות הסביבה, מיום 9.10.2011 המציי"ב) וכפי שכל המערכת הממשלתית הבינה ופעלה בהתאם, לרבות שערי ניכוי ההשתתפות שלנו למימון הפנסיה.

אין צורך להציג הוכחות נוספות, שיש בידך, כדי להראות שהנוסחה במכתבך אינה סבירה, אינה צודקת ולהבנתי אף נוגדת עקרון מקובל לפיו שיעור הגימלה יתבסס על שנות שרות אחרונות ואו יחושב בדרך "הגנחה ביותר לזכאי" כפי שמשתקף גם בחוק הגימלאות (ר' סעיף 12 לחוק) ואת הכלל שיש לתת עדיפות בפירוש החוזה, לצד שלא ניסח את החוזה.

אודה לך מאד אם הנחיותיך במכתב שבסימוכין יתוקנו בדחיפות, כך שהגימלה לתקופת החוזה תחושב לפי הנוסחה: משכורת אחרונה כפול 2% כפול מספר שנות העבודה בחוזה ויתרת הגימלה המגיעה לי בגין שנות העבודה בכתב מינוי, לפי דרגה +46 בשיא הותק כפול 2% לשנה.

בברכה

ש. הסטור
טל: 051-5318186

העתק: גבי חנה שורץ, מנהלת תחום בכיר (גמלאות).

סיכום דיון מ-1.11.2016 - שיטת חישוב הגימלה של שמעון הכסטר

משתתפים: מר ציון לוי, מנהל אגף בכיר לפרישה וגימלאות. נש"מ,
גבי רבקה כלב, מנהלת אגף א' משאבי אנוש, משרד האוצר,
גבי גלית בן ציון, אמרכלית אגף החשב"ל,
מר שמעון הכסטר, חשב בכיר לשעבר (גימלאי) - ת.ז. 000388587.

רשמה: רבקה כלב, מנהלת אגף א' משאבי אנוש, משרד האוצר.

הדיון נערך בעקבות ערעור המתמשך של מר ש. הכסטר על הנוסחה לחישוב הפנסיה שלו.

צ. לוי: הפנסיה לגימלאי היא 2% לשנה על גבי

חיית מהקבוצה הראשונה שחתמה על חוזה בכירים ב-1990. אז נקבע שהפנסיה תשולם חצי לפי השכר של החוזה בזמן הפרישה וחצי לפי דרגה +44, ללא קשר לתקופת העבודה בחוזה. לימים - בתקופה של ד. פרלשטיין (המשנה לנציב שירות המדינה) - בוצע שינוי, ונקבע שמי שיחתום על נספח מתאים לחוזה, דרגת הפרישה בגין תקופת כתב המינוי תהיה +45 או +46 לפי התפקיד וכד'. אתה סרבת לחתום על התיקון, לכן נשארת ב-44 והמדינה קבעה שקידום זה לא מגיע לך. זו טענתי המרכזית וזה מה שכתבתי.

הכסטר: מאשר שהוא נשאר בחוזה המקורי אך טוען שהפנסיה בחוזה שלו אינה כמתואר ידי צ. לוי אלא צריכה להיות:

2% לשנה ממשכורת החוזה על כל תקופת החוזה

והיתרה - לתקופה שלפני החוזה - ע"פ דרגת השיא בסולם דרגות המח"ר בשיא הותק, +46. מהסיבות הבאות:

לגבי הפנסיה לתקופת החוזה נאמר בסעיף 12 לחוזה:

"המשכורת הקובעת שעל בסיסה תשולם קצבתו של העובד עבור תקופת עבודתו בחוזה מיוחד זה, תהיה המשכורת הכוללת לפי סעיף 6 לעיל וכפי שתעודכן לפי סעיף 8 לעיל". אף מילה לא מציינת שקלול כלשהוא.

סעיף 6 אומר: "משכורתו הכוללת של העובד תהיה 136.36, 5 ש"ח לחודש (להלן: משכורת כוללת) ובסעיף 8 נקבע שעדכון המשכורת הכוללת, יהיה כלהלן:

"א: ... ע"פ שיעור תוספת היוקר..

ב: ... מעת לעת ע"פ קביעת שר האוצר..."

לסעיפים אלה חזקו ההבנות הנילוות שהנציבות לא רשמה במפורש בחוזה מחשש ללחץ של

ההסתדרות וועדי עובדים למתן התנאים המשופרים גם לקבוצות אחרות.

ע"פ ההבנות הנילוות "המשכורת הכוללת" שלפיה שולמה ועודכנה המשכורת ושעל בסיסה יש לחשב את הפנסיה לתקופת כתב המינוי, היו רבות, למשל:

• **לובת המשכורת: 85% ממשכורת סגור שר (לא מופיע בחוזה)**

• **שיעור העדכון: זהים לשיעור עדכון הערך של סגור שר (לא מופיע בחוזה)**

• **מועד העדכון: במועד עדכון משכורת סגור שרים (לא מופיע בחוזה)**

• **הנזלת משכורת: מ-85% ל-90% משכר סגור שר אחרי 35 שנות עבודה (לא מופיע בחוזה)**

• **הפנסיה תהיה בגובה 2% לשנה על כל שנות עבודה. כפי שצו ליטא שר (לא מופיע בחוזה)**

כל ההבנות הלא כתובות האלה קויימו במלואם במהלך השרות, ובהתאם לכך יש גם לחשב את הפנסיה, כלאמר:

על 22 שנה בחוזה מגיעה להכסטר ע"פ סעיף 12 ב' בחוזה וההבנות הנילוות, פנסיה של 44% ממשכורת החוזה, (המספרים לא מדויקים: רק להדגמה), ללא כל "שקלול".

לגבי יתרת הפנסיה, בגין תקופת כתב המינוי ההבנה היתה שהיא תחושב לפי הדרגה הנמוכה בסולם המדרגות הממ"ר בשני הותקן. כלאמר: 13+ מח"ר בזמן החתימה על החוזה ב-1990, ומאז 1.1994: +46).

גם את ההבנה הזו חששה הנציבות לפרסם מאותה סיבה ולכן הם ניסחו זאת כך בסעיף 12 בחוזה: "המשכורת הקובעת שעל בסיסה תשולם קיצבת העובד עבור תקופת כתב המינוי תהיה המשכורת הקובעת ... בדרגה שהיתה לעובד ערב החתימה על החוזה. 12... בדירוג המח"ר" (כלאמר: דרגה אחת מתחת לדרגה 13 שהיתה דרגת השיא בסולם).

"עד למועד הפרישה... המשכורת הקובעת תעודכן על פי אחת החלופות הבאות:

א: ע"פ חוק הגימלאות

ב: או ע"פ דרגת השיא... כפי שיהיה ערב פרישתו מן השרות

ג: או ע"פ דרגת פרישה אם העובד זכאי לכך במועד פרישתו ע"פ הנהלים....

לפי החלופה הגבוהה ביותר."

ב-1.1.94 הוחלף סולם דרגות המח"ר ומאז, הדרגות 45-46 הן 2 דרגות העליונות בסולם במקום 12-13 שהיו 2 הדרגות העליונות בעת חתימת החוזה, ולכן יש להתייחס לדרגה 12 המוזכרת בחוזה, שהיתה אז דרגה אחת מתחת לעלינה בסולם, כדרגה 45 כיום. "דרגת צל" בלשון צ. לוי.

הדבר עולה בברור ממכתב המשנה לנציב מר ד. פרלשטיין, אל הסגל הבכיר מ-1.5.95, לפיו (מקריא מהמכתב): חוזה בכירים נחתם רק עם "עובדים המשובצים בשתי הדרגות העליונות כמו... חשבים בכירים...". פרלשטיין כתב זאת כשנה וחצי אחרי שסולם המח"ר כבר הוחלף (ב-1.1.1994) וכשדרגות 45-46 היו כבר זמן רב, 2 הדרגות הגבוהות בסולם. העובדה שבשלב כלשהו לאחר מכן הרחיבו את הזכאות לחוזה בכירים ל-3 הדרגות העליונות (מ-44 מח"ר) אינה משנה את תנאי החוזה שבידי הכסטר.

לאור זאת, מאחר ש"ע"פ הנהלים" לאחר כ-44 שנה בשרות+3 שנים בצח"ל +תואר שני, כל עובד זכאי לדרגת פרישה אחת לפחות, והיות ולמעשה הדרגה כבר אושרה להכסטר במכתב בחתימת המשנה לנציב מר י. ברגר מיום 24.1.2005 (הקריא מהמכתב), לכן ברור שע"פ החוזה וההבנות הנלוות הכסטר זכאי לפנסיה של 2% לשנה על התקופה שלפני החוזה לפי +46, שהיא החלופה הגבוהה מבין 2 הדרגות העליונות (45-46). החשבים הבכירים האחרים, כולל אלה שלהם חוזה זה לגמרי לשל הכסטר, דוגמת ר. פרנקנבורג, אכן מקבלים מרכיב זה של הפנסיה לפי +46.

כ"כ הכסטר זכאי ל-46+ גם לפי סעיף 2 במכתב של ברגר, הקובע (מקריא) שזכויותיו הן כשל כלל החשבים הבכירים (ללא אבחנה בסוג החוזה שלהם) "לרבות קידום דרגה וקידום לגימלאות שיחול במועד כלשהו על החשבים הבכירים".

וכן: לאור העובדה שחשבים בכירים אחרים מקבלים פנסיה לפי דרגה +46 הרי שגם הוא זכאי ל-46+ בכל מקרה, וזאת ע"פ סעיף 17 לחוזה (מקריא את הסעיף) האומר שהוא זכאי לכל תיקון בתנאים שייתן לחשבים בכירים, ללא הבדל בסוג החוזה שלהם.

הכסטר מוכיח שכל ההבנות האלה היו מוסכמות על כל הצדדים במערכת וקיבלו ביטוי מעשי בעובדות הבאות:

1. הניכוי ממשכורתו, כמו לחשבים האחרים, למימון שני מרכיבי הפנסיה שלו בוצע כחוק במשך שנים ארוכות, בהתאם להבנות אלו, כך:

(1) ניכוי למימון הפנסיה לתקופת החוזה, התבסס על ההנחה שהוא זכאי לפנסיה של 2% לכל שנה על כל השכר לפי חוזה. הניכוי גדל מדי חודש בחודשו כי לפי החוזה מרכיב זה בפנסיה מבוסס כולו על משכורת החוזה, ללא שקלול כלשהו, וככל שהתארכה תקופת העבודה בחוזה גדל הניכוי מדי חודש, בהתאם.

ו-(2), ניכוי נוסף למימון הפנסיה לתקופת כתב המינוי, חושב לפי משכורת קובעת בדרגה +46.

כלאמר: המדינה, על כל מיצגיה בנושא השכר, לרבות החשכ"ל, ממונה על השכר, הנציבות, מל"מ, ומחלקת המשכורת פעלו ע"פ החוזה וההבנות הנלוות, לפיו הוא זכאי קודם כל ל-2% מלאים, על כל שנה בחוזה ללא שקלול, והיתרה לפי +46 ולא 44, כפי שהוא פרט במכתביו לנציבות (מקריא מתוך מכתבו אל אהרונוב מיום 8.1.2013).

הכסטר מבקש לדעת איך פתאום קבעה הנציבות "בשם המדינה" כביכול, אחרי הפסקת עבודתו, לאשר פנסיה לפי 44, הדרגה הנמוכה מ-3 הדרגות העליונות, וע"פ נוסחת שקלול שאינה בחוזה?

צ.לוי: מאשר שבוצע ניכוי עודף בטעות, ושכבר הודיע לחשכ"ל שהכסטר זכאי להחזר.

הכסטר: חב' ביטוח או קרן פנסיה שגבתה פרמיות שנים ארוכות - ועוד כניכוי כפוי מהמשכורת - לא יכולה להגיד למבוטח כשמגיע המועד הפרעון: הכל "בטעות" ונחזיר לך את הפרמיות. החשכ"ל כנראה מבין שהחזר כזה יהיה גם בניגוד לחוק וכבר 4 שנים לא מבצע החזר כזה.

2. הוכחה נוספת של הכסטר לטענותיו: הנציבות עצמה הורתה למינהלת הגימלאות, על בסיס חוזה זה לשל, לחשב גימלה עבור תקופת כתב מינוי לפי דרגה +46, ולא 44. לדוגמא: לראובן פרנקנבורג, שעבד למעלה מ-40 שנה, בחוזה מאותו תאריך -4/1990- ובתפקיד זה של חשב בכיר, אישר אחרונם פנסיה לפי דרגה +46, על אף שגם פרנקנבורג לא חתם על שינוי או על ניספח כלשהו לחוזה המקורי. במקביל, בעיקבות תביעה שלו לבית"ד לעבודה, גם גימלתו לתקופת החוזה שלו היא 2% ממשכורת החוזה בגין כל אחת משנות עבודתו בחוזה, ללא שקלול. הכסטר מבקש לדעת מדוע הוא מופלה לרעה גם בשיתת החישוב וגם בדרגה?

צ.לוי: ההחלטה לתת לפרנקנבורג +46 היתה טעות

3. הוכחה שלישית של הכסטר לטענותיו: ההנחה של אחרונם למינהלת הגימלאות הגבילה את הפנסיה של הכסטר ל-70%. המשמעות היא שהפנסיה לפי 2% לשנה - כמוסכם על כולם, כולל צ. לוי - היא בהגדרה פנסיה על 35 שנה. לעומת זאת הנוסחה בהנחיות אחרונם למינהלת הגימלאות המתיחסת בו זמנית לכ-42 שנות עבודה מחד, ולמקסימום 70% פנסיה מאידך, משמעותה שהפנסיה של הכסטר היא פחות מ-2% לשנה, בניגוד להבנות הנילוות. לפי הגיון הנוסחה, הלוקחת בחשבון את כל שנות העבודה, כפול 2% לשנה כמוסכם, הפנסיה של הכסטר צריכה להיות כ-84% פנסיה ולא מוגבלת ל-70% בלבד.

הכסטר דוחה גם את הטענות במכתב של צ. לוי שזכאות לחישוב מלוא הפנסיה לשנים הטובות בלא שקלול, אושרה ע"י הנציבות רק למי שפרש אחרי 1.11.14, מהסיבות הבאות:

1: התאריך שרירותי לגמרי.

2: ההחלטה לקבוע פנסיה על חוזה שמעמיק פנסיה יחסי יחסי אך החוזה שלו לא הגביל אותו למקסימום 50% לפי משכורת החוזה והוא זכאי לפי החוזה שלו ל-70% מלואם על כל שנות עבודתו ללא קשר להחלטה זו.

ציון לוי: דרגת פרישה - ייבדק.

הכסטר: מוחה: למה "ייבדק"? יעקב ברגר כותב כבר ב-2005 שהוא יקבל דרגת פרישה אז למה עכשיו "ייבדק"? בנציבות מבררים ובודקים כבר 4 שנים והוא מבקש שלא לגרור אותו יותר.

ציון לוי: ברגר טעה ואישר תדמיה בניגוד לחוזה שלו

הכסטר: ברגר טעה ומסמך שגם של המפרט את זכויותיו הוא טעות. המל"מ בתאום עם הנש"מ ועם הממונה על השכר ועם החשכ"ל ניכר מממשכורת הסכומים עומדים "בטעות" ולפרנקנבורג אושרה פנסיה לפי דרגה +46 "בטעות" והמסמך האיש של פרנקנבורג נשלח אליו "בטעות" והחשכ"ל לא ביצע את ההנחיה להחזיר את עודף הנכס "בטעות" ובק הנוסחה מסרת הפנסיה לחישוב הפנסיה במכתב של אחרונם אינה טעות.

ציון לוי מסכם:

ההחלטה לתקן בכפוף לתנאי החוזה

חישוב הפנסיה לתקופת החוזה במלואה - יישקל בהתבונן בנכסיו לתנאי החוזה אך במקרה כזה ייתכן ותקבל פיצויים בגין שנים עודפות לפי +46 ולא לפי משכורת החוזה. ההחלטה היא לא שלי לבד. אני צריך לשבת עם אחרים בעניין זה. הבדיקה תיקח זמן ותקבל תשובה תוך חודש ימים.

הכסטר: לאחר 4 שנות המתנה, מבקש שהתיקון שביקש יבוצע בהקדם. לגבי הפיצויים למיטב הבנתו ע"פ החוזה מגיע לו, בדיוק כמו לאחרים, לפי המשכורת האחרונה של החוזה. בשלב זה אינו יודע ואינו רוצה להגיד כרגע מה נכון משפטית. ייבחן זאת.

העתיקים: למשתתפים.

41

19.3.2017

שמעון הכסטר - נוסחת חישוב שכר קובע לגימלאות: Re: Gmail

חזרה

שמעון הכסטר <hochsters@gmail.com>

Re: שמעון הכסטר - נוסחת חישוב שכר קובע לגימלאות -

4 בדצמבר 2016 בשעה 9:16

ציון לוי <ziyonle@csc.gov.il>

אל: שמעון הכסטר <hochsters@gmail.com>

עותק: "kalev@mof.gov.il" <kalev@mof.gov.il>, נציב <naziv@csc.gov.il>, מאיר אהרונוב <meirah@csc.gov.il>, "galitben@mof.gov.il" <galitben@mof.gov.il>, משה דיין <mosheda@csc.gov.il>

הנושא שלך הועבר ללשכה המשפטית ברגע שיתנו אישור אם בכלל. נאשר לך עוד תוספת בדרגה

בברכה,

ציון לוי

מנהל האגף הבכיר לפרישה וגימלאות
נציבות שירות המדינה

משרד: 02-6707185 | 02-6705186

פקס: 02-6706125

דוא"ל: zionle@csc.gov.il

[From: שמעון הכסטר [mailto:hochsters@gmail.com]

Sent: Thursday, December 01, 2016 11:40 AM

To: ציון לוי

Cc: kalev@mof.gov.il; מאיר אהרונוב; נציב; galitben@mof.gov.il; משה דיין

Subject: Fwd: שמעון הכסטר - נוסחת חישוב שכר קובע לגימלאות -

[טקסט מצוטט מוסתר]

שמעון הכסטר

רח' גרץ 7 ירושלים 93111

טל: 053-5318186

ירושלים, י"ז אדר תשע"ז

15 למרץ 2017

אל: עו"ד עליזה אבן, עוזרת ראשית ליועץ המשפטי, נציבות שירות המדינה

הנדון: שיטת חישוב הגימלה – שמעון הכסטר – ת.ז. 000388587

סימוכין: 1. מכתבי אליך מהיום.

2. מכתבו של מר צ. לוי אלי מ-18.1.2017 (להלן: "סימוכין")

3. מכתבך אלי הנושא תאריך 15.3.2015 - שהגיע ב-23.1.2017 (להלן: "מכתבך")

א: חישוב הגימלה בגין תקופת העבודה בחוזה (סעיף 1 בסימוכין).

1. רקע

1.1. בסעיף 12 לחוזה הבכירים על פיו הועסקתי מ-1.4.1990 נאמר:

"המשכורת הקובעת שעל בסיסה תשולם קצבתו של העובד עבור תקופת עבודתו בחוזה

מיוחד זה תהיה המשכורת הכוללת לפי סעיף 6 לעיל וכפי שתעודכן לפי סעיף 8 לעיל".

1.2. על אף שהדבר לא מצויין מפורשות בחוזה, אין חילוקי דעות על כך שהגימלה המגיעה לי ע"פ ההבנות הנילוות לחוזה היא לפי 2% לשנה (סעיף 2 במכתבו של מר צ. לוי מ-15.8.12 וכן המשפט הפותח של מר צ. לוי, בסיכום דיון מ-1.11.2016, - נספחים 1,2).

1.3. לפיכך, הנוסחה לקצבה המגיעה לי בגין תקופת החוזה ע"פ סעיף 12 בחוזה צריכה להיות:
2% מהמשכורת המעודכנת לפי החוזה (סעיפים 6 ו-8 לחוזה), כפול מספר שנות החוזה.

1.4. בפועל אושרה לי קצבה לתקופת החוזה לפי נוסחה ייחודית שאינה מוזכרת בחוזה, המתבססת על "ממוצע חשבוני משוקלל" של תקופת שרות כוללת של 42 שנה ו-8 חודשים (=512 חודשים). (ר' סעיף 4 למכתבו של ס. נציב שרות המדינה מר אהרונב למינהלת הגימלאות, -נספח 3). יש לציין שגם בחוק הביטוי "ממוצע חשבוני משוקלל" לא קיים כלל (להבדיל מהמונח "ממוצע משוקלל", שמופיע בסעיף 12 לחוק הגימלאות, אך רק בהקשר לחישוב קצבה לתקופות העסקה בחלקיות משרה, ולכן לא רלוונטי כלל למקרה שלי).

2. השתלשלות העירעור

מיד כשנודע לי על האמור ב-1.4 לעיל, דרשתי שגימלתי לתקופת החוזה תחושב, כמו לאחרים במעמדי, ע"פ סעיף 12 בחוזה (סעיף 1.3 לעיל). כמפורט במכתביי השונים העליתי סדרה ארוכה של טיעונים להצדקת תביעתי, לרבות:

2.1. התנהלות מתמשכת ומפורשת – יממילא מחייבת - של המדינה לחישוב הגימלה לפי 1.3 לעיל.

2.1.1. ע"ג תלושי המשכורת שלי הופיעו כל חודש, עשרות שנים, סכומי ה"משכורת הקובעת לפנסיה" לפי הנוסחה ב-1.3 לעיל ולא לפי 1.4.

2.1.2. לאורך שנים ארוכות חישבתי המדינה וניכתה משכרי מדי חודש, דמי ניהול לפנסיה עבור קיצבה

לפי הנוסחה ב-1.3 לעיל, לאחר שהמדינה קבעה שע"פ החוזה הגימלה המגיעה לי היא לפי 1.3.

בכך גם שילמתי ורכשתי בכספי זכויות לפי 1.3, ולא לפי 1.4 לעיל.

2.1.3. התנהלות כל הגורמים במערכת הממשלתית, לרבות החשכ"ל, מנהלי ועובדי מחל' המשכורת, הממונה על השכר, הנציבות ומומחי המל"מ הפועלים בתיאום עם גורמים אלה, התבססה על צפי גימלה לפי הנוסחה ב-1.3 וגם אני הסתמכתי על כך. לא היתה לי כל סיבה לחשוב אחרת.

2.1.4. ע"פ הבנות נילוות לחוזה (ר' עיקרן ב-ע' 1 של נספח 2 ובמכתבי מ-8.1.13 -נספח 4), מרכיב הגימלה לתקופת החוזה תהיה לפי 1.3, ללא כל שקלול, (ר' למשל סעיפים 1 ו-10ג' במכתב מ"מ נציב השרות (מ-1.5.95) אל הסגל הבכיר המועסק בחוזה בכירים - נספח 5).

2.2. אפליה שרירותיות וחוסר תום לב.

2.2.1. הנציבות עצמה אישרה גימלאות לפי 1.3 -ולא לפי 1.4 -לעיל, לבעלי חוזה זהה לשלי, שנתתם במועד זהה לשלי, בתפקיד זהה לשלי (חשב בכיר) ושכמוני השלימו יותר מ-35 שנות שרות במשרד האוצר, כמו למשל מר ראובן פרנקנבורג (ת.ז. 012842100), ובתמצית: אפליה בוטה.

2.2.2. הביטוי "ממוצע חשבוני משוקלל" כבסיס לקביעת הגימלה לפי 1.4 לא מופיע בהסכם, ושימוש במושג זה מהווה פרשנות שרירותית, תוך ניצול כוחני של המדינה מולי.

2.2.3. הפרשנות השרירותית והלא צפויה, העושה ממני זכויות שצברתי ושילמתי עבורן, הומצאה באופן חד צדדי ע"י הנציבות רק ב-21.8.12 (נספח 3), אחרי שהפסקתי לעבוד (ב-5.8.12), ללא תיאום אתי ובחוסר תום לב. כלאמר: הוטעיתי לאורך כל השנים הארוכות בהם תכננתי ומימשת את הקריירה שלי בלא שידעו אותי על פרשנות בלתי צפויה הזו.

2.2.4. בפועל משולמת לי גימלא לתקופת החוזה (24 שנה) של 36.64% ממשכורת החוזה כמפורט בתלוש הגימלא (ר' תלוש לדוגמא מינואר 2016, נספח 6) דהיינו כ-1.5% (!) בלבד לשנה, על אף שכאמור ב-1.2 לעיל מוסכם על הכל ששיעור הגימלא תהיה לפי 2% לכל שנה, ובכך נגזלים ממני כל חודש כ-25%!! מזכויות הפנסיה המגיעות לי לתקופת החוזה.

2.3. פרשנות בלתי חוקית:

2.3.1. פרשנות בניגוד לחוק החוזים (כלל) תשל"ג-1973:

(א) ע"פ סעיף 25(ב1) לחוק, "חוזה הניתן לפירושים שונים והיתה לאחד הצדדים לחוזה עדיפות בעיצוב תנאיו, פירוש נגדו עדיף על פירוש לטובתו".

מאחר והנציבות היא שניסחה את החוזה, יש לחשב את הגימלא לפי הפרשנות שלטובתי, דהיינו, הנוסחה המפורטת ב-1.3, ולא לפי 1.4 לעיל.

(ב) ע"פ סעיף 26 לחוק, "פרטים שלא נקבעו בחוזה... יהיו לפי הנהג הקיים בין הצדדים, ובאין נהג כזה לפי הנהג המקובל בחוזים מאותו סוג, ויראו גם פרטים אלה כמוסכמים".

מאחר וההתנהלות והעובדות ב-2.1 לעיל משקפות את "הנהג הקיים בין צדדים" וע"פ נהגים אלו ניתן לי להבין כל השנים שהפנסיה שלי תחושב לפי 1.3 לעיל, ומאחר ו"הנהג המקובל בחוזים מאותו סוג" הוא שגימלאות לאחרים בתפקיד, במעמד ובחוזה זהה לשלי (ר' 2.2 לעיל), משולמות לפי הנוסחה ב-1.3 לעיל,

לפיכך יש לראות נהגים אלו כ"פרטים... מוסכמים" ולכן, גם ע"פ סעיף 26 לחוק החוזים יש לחשב את גמלתי לפי הנוסחה ב-1.3 ולא לפי 1.4 לעיל.

2.3.2. פרשנות בניגוד לחוק הגימלאות

סעיף 12(ג) לחוק, מפרט את הדרך החוקית לחישוב גימלה המבוססת על "ממוצע משוקלל" ולפיו מי שעבד יותר מ-420 חודש (35 שנה) גמלתו תחושב "לפי... 420 חדשי השירות הנוחים ביותר לו" דהיינו: ע"פ החוק, כשמחשבים גימלה המבוססת על "ממוצע משוקלל" יש לחשב תחילה עבור התקופה שבה המשכורת היתה הגבוהה יותר ורק היתרה לפי המשכורת הנמוכה.

מכאן שאפילו אם המונח "ממוצע משוקלל" היה מופיע במפורש בחוזה (וכאמור הוא לא קיים בחוזה בכל צורה שהיא), הנוסחה לשקלול גמלתי עבור 512 חודשי שרות (כמעט 43 שנים) היה צריך להיות ע"פ החוק כדלקמן:

בגין תקופה החוזה (כ-24 שנים), שהם "חדשי השירות הנוחים ביותר" לי, הייתי זכאי לגימלה של 2% לשנה ממשכורת החוזה, ורק לאחר מכן, בגין יתרת התקופה, לפי משכורת כתב המינוי, הנמוכה יותר. בדיוק כמפורט בסעיף 1.3 ולא לפי הנוסחה בנספח 3 כאמור ב-1.4 לעיל.

3. תשובות הנציבות לטיעונים הנ"ל:

3.1. "הנושא בבדיקה" (3 שנים!) – מבחר ציטוטים

- 13.2.13, צ. לוי: "מבצעים חשיבה ובדיקה. לאחר סיומם נשוב ונשיבך"
- 21.5.13, מ. אחרונוב (ס/הנציב): "נושא חישוב הגמלה נבדק בימים אלה ע"י מר לוי, אשר יודיעך דבר בהמשך."
- 22.5.13, מ. אחרונוב (ס/הנציב): "הנושא הפנסיוני שלך נמצא בבדיקה עקרונית...עד אשר תסתיים הבדיקה נידרש להמתין"
- 21.7.14, צ. לוי: "מבצעים חשיבה מחודשת...שבסיומה נשוב ונדיעך"
- 15.2.15, עו"ד עליזה אבן: "פנייתך נמצאת בבדיקה....עם תום הברור נודיעך"

3.2. דחיית דרישתי (I) ללא התייחסות למירב הטיעונים

3.2.1. רק לאחר כ-3.5 (שלוש וחצי!) שנים(!!!) מבשר סוף סוף מר צ. לוי, במכתב הנושא תאריך 4.5.16 (נספח 7) כי "ביצענו חשיבה מחודשת" ותוך התעלמות מוחלטת ובלא להתייחס כלל לטיעונים שבסעיף 2 לעיל, אותם העליתי אין ספור פעמים במכתביי השונים, הוא קובע כי "ביצענו כלשונו וככתבו את האמור בחוזה".

3.2.2. במכתב נוסף, מ-17.7.16 (נספח 8) דוחה מר צ. לוי את טענתי על אפליה (2.2.1 לעיל) בטענה לא נכונה, -שלא לאמר שקרית- ש"לחשבים אחרים נחתם הסכם אחר". מצ"ב מכתב של מר ר. פרנקנבורג, המאשר שהוא לא חתם על הסכם אחר מהחוזה המקורי, הזהה לשלי, או על נספח כלשהו (נספח 9).

עם זאת מר לוי מאשר את העובדות ב-2.1.2 לעיל, אך במקום המסקנה החוקית המתחייבת (3.2.3 לעיל) הוא קובע כי "את החלק הנוסף בנ. תקציבית במידה ושילמת יותר צריך להחזיר לך". מכל יתר הטיעונים שבסעיף 2 לעיל, ממשיך מר לוי להתעלם לחלוטין ואינו מתייחס כלל אליהם.

3.2.3. בפועל, ולמרות הזמן הרב שחלף, לא הוחזר לי כל סכום שהוא וכנראה שאף חשב אחראי לא יסכים לחתום על הוראת תשלום שתחזיר לי סכומים שניגבו כחוק, על בסיס פרשנות מופרכת המבטלת ומאיינת –רטוראקטיבית- את הבנתם ושיקול דעתם של כל האחראים להכנה, אישור וביצוע של תשלומי שכר וניכויים ע"פ החוזה במשך שנים ארוכות.

3.2.4. יתירה מזאת: אם ניכויי היתר (לפי פרשנות מר לוי) יוחזרו, יתפרש הדבר כחודאה של חמדינה בביצוע ניכויים שיטתיים משכר עבודה האסורים לפי סעיף 25 לחוק הגנת השכר תשיח-1958, לאורך שנים ארוכות ולא כטעות מקרית. בכך תוטל אחריות אישית כבידה וישירה לפי סעיף 26 לחוק על בעלי תפקידים רבים שהיו קשורים לכך, קרי: החשכ"ל ועובדיו, חשבי האוצר, מנהלי מחלקת המשכורת וחשבי השכר לדורותיהם, הממונה על השכר, הנציבות והמל"מ (המכינים את המשכורת והניכויים ע"פ הנחיות ואישורי כל הגורמים הללו) וכולל מר לוי עצמו, בין היתר לפי סעיף 26(ג) וסעיף 33 לחוק, (ר' מכתבי מ-22.11.16- נספח 10).

3.3. בדיקה חוזרת של טענותיי

בעקבות חלק מהטיעונים הנ"ל שחזרתי והעליתי על הכתב (ר' מכתבי מ-13.6.16 ומ-16.8.16, נספחים 11,12) ושיחה טלפונית עם מר לוי (ב-18.8.16) הוא הבטיח לחזור ולבדוק הנושא.

בסיכום דיון מ-1.11.16 שבו לא היו למר לוי תשובות ענייניות לטענותי (ר' לקמן סעיף 7.1.5) הוא הודיע שחישוב גמלתי "יישקל ויבדק בכפוף לתנאי החוזה" בתוך חודש (סוף נספח 2). נותר הרושם -ולא רק אצלי- שמר לוי הכיר בצדקת טענותיי אך את האחריות להחלטה הוא גילגל לפתחה של הלשכה המשפטית (אליך?) או בלשונו (יותר מפעם אחת): "חנשא שלך הועבר ללשכה המשפטית. ברגע שיתנו אישור...נאשר לך עוד תוספת בדרגה" (נספח 13).

4. הטיעונים במכתבך להצדקה (כביכול) של שיטת החישוב לפי הנוסחה השגויה ב-1.4 לעיל

3 חודשים נוספים חלפו ובסעיף 1 בסימוכין (שהוכן כדברייך על ידך) הבהרתם רק כי "לאחר בדיקה נוספת אין שינוי בתשובתנו מ-12.3.15" (=מכתבך, שבפועל שלחת אלי כזכור, רק אחרי הסימוכין). מעיון במכתבך זה מתברר שגם בו אין תשובות ואו התייחסות לטיעוני, כפי שאפרט:

4.1. בסעיף 11 למכתבך את "מסבירה" ומגלה לי -אחרי כ-4 שנים ארוכות של המתנה ל"בדיקות" שלכם- את העובדה הידועה -שעליה אני הרי מלין-, שהגימלה שלי חושבה "לפי ממוצע חשבונני משוקללי" הנותן משקל לשכר בתקופת עבודתך לפי מינוי ולשכר לפי חוזה בכירים בהתאם לשנות עבודתך בכל תקופה".

4.1.1. מה בדיוק החידוש בדבריך? היכן ההסבר לשאלה הבסיסית ביותר שאני שואל שוב ושוב: מי קבע -ואיך- שזו הנוסחה לחישוב הגימלה שלי? מהיכן ציץ עניין ה"שיקלול לפי ממוצע חשבונני" שאינו קיים בחוזה? ומדוע גם את מתעלמת מכל הטיעונים שבמכתביי הרבים, שתמציתם מפורטים בסעיף 2 לעיל?

4.1.2. מקוממת העובדה שלצורך ה"הסבר" (המיותר), את מצטטת רק מחצית ראשונה מסעיף 12ב' לחוזה ("המשכורת הקובעת שעל בסיסה תשולם קצבתו של העובד עבור תקופת עבודתו בחוזה מיוחד זה...") אך בחוסר תום לב משווע, המטעה את כל המכותבים למכתבך, השמטת את המשך הסעיף המגדיר במדויק ובמלים מפורשות מהי אותה "משכורת קובעת" שעל בסיסה תשולם הקיצבה בגין תקופת עבודתי בחוזה, כלהלן: "המשכורת הקובעת...תהיה המשכורת הכוללת לפי סעיף 6 וכפי שתעודכן לפי סעיף 8", כלאמר: משכורת החוזה המעודכנת לבדך היא הבסיס לקיצבה של 2% לכל שנת עבודה בחוזה. אין, ולו רמז, ל"ממוצע חשבונני" או ל"שיקלול" כלשהו.

4.1.3. פרשנותך לסעיף 12ב' לחוזה ("ממוצע חשבונני משוקללי"), סותרת את סעיף 25א) לחוק החוזים הקובע במפורש ש"אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו". בית המשפט העליון קבע (בפיסקה 15 מתוך פס"ד של שופט בית המשפט העליון רבלין רע"א 3961/10, המוסד לביטוח לאומי נ' סחר ואחרים 26.2.2012) כי:

"קיימת חזקה שלפיה פרשנות החוזה היא זו התואמת את המשמעות הפשוטה, הרגילה והטבעית של הכתוב - היא המשמעות האינטואיטיבית הקמה עם קריאת לשון החוזה" וכי "לשון החוזה.... אינו מאפשר לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו"

מאחר ולשון סעיף 12ב' בחוזה כל כך ברורה וחד משמעית, אינני מצליח, כדובר עברית פשוטה רגילה וטבעית, למצוא את הקשר בין "המשמעות האינטואיטיבית" של לשון הסעיף (חישוב לפי 1.3 לעיל) לבין הפרשנות ה"משפטית" שלך ה"מדביקה" ללשון החוזה את ההמצאה של "ממוצע חשבונני משוקללי".

4.1.4. בפס"ד נוסף של בית המשפט העליון (ע"א 2232/12 הפטריארכיה הלטינית בירושלים נגד סמיר פארוואג'י ואח' - 11.5.2014). קובעת גם כבוד השופטת א' חיות כי:

"לשון החוזה היא התחמת את גבולות הפרשנות של הטקסט החוזי ועל כן לא ניתן לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו".

איך לשיטתך המשפטית, מתיישבת הפרשנות שלך לסעיף 12ב' בחוזה (חישוב הגימלה לתקופת החוזה "לפי ממוצע חשבונני משוקללי", שאינו מוזכר בחוזה) עם לשון הסעיף האומר בפשטות ובמפורש שהגימלה תחושב על בסיס...המשכורת הכוללת לפי סעיף 6 לעיל ובפי שתעודכן לפי סעיף 8" (=המשכורת המעודכנת של החוזה)?

4.1.5. ראוי לצטט בהקשר זה גם את כב' השופטת ד' ברק-ארוז שכתבה בין היתר באותו פסק דין של בית המשפט העליון (שם) כי

ל"חוזה שנוסח על-ידי בקיאים ויודעי דת ודין, אשר שקלו כל מילה ותג....
...אמור להנתן משקל מכריע ללשון החוזה..."(שם).

מכאן שגם המשפטיים והמומחים בנציבות שניסחו את החוזה לא חשבו כלל על "ממוצע חשבוני משוקלל" כבסיס לחישוב הגימלה, אחרת הם היו משלבים את הביטוי במפורש בלשון הסעיף.

4.1.6. ובהמשך ל-2.3.1(א) לעיל: גם אם הפרשנות שלך כן היתה תואמת למשמעות לשון החוזה, ואפילו אם היה שוויון כוחות ביני לבין המדינה, כבר קבע בית המשפט העליון ע"פ סעיף 25(ב)1 לחוק החוזים (ע"א 9609/01, פס"ד של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, בפני כבוד השופטים: א' ברק, א. ריבלין, ס. גיבוראן) כי:

"...במקרים שבהם "כפות המאזניים מעוינות", יש לפרש את ההסכם לרעת מנסחו....
...כאשר ניצבות לפני הפרשן שתי משמעויות סבירות במידה שווה פחות או יותר, כי אז יש להעדיף את המשמעות הנוחה יותר לצד שלא ניסח את המסמך...
..... הגיונו של הכלל טמון בשליטת המנסח על תוכן הטקסט. ההנחה היא כי הנסח טרח להבטיח זכויותיו בעת ניסוח המסמך, בייחוד כאשר מדובר על בעל דין, אשר לו כוח והשפעה.... מול האזרח, היחיד..."

אם הנוסח הוא דו-משמעי או רב-משמעי, ניתנת עדיפות פרשנית נגד הנסח, שהרי אם הוא -שדאג לענייניו- יצר נוסח בעל משמעויות שונות, אין הוא יכול לבחור לעצמו דווקא את החלופה הנוחה לו ביותר; היפוכו של דבר: הצד השני, שלא היתה לו גישה למלאכת הניסוח, זכאי ליהנות מאותה חלופה אפשרית, שהיא מבחינתו של הצד השני הנוחה ביותר לו. הכלל מגן על אינטרס ההסתמכות של הצד השני אשר זכאי היה להניח כי ניסוח החוזה יתפרש פירוש סביר אשר עליו סמך".

על רקע כל הנ"ל לא מובן איך הלשכה המשפטית(!) בנציבות שירות המדינה נותנת יד לפרשנות שרירותית, מאוחרת, מפלה, הנוגדת את הוראות החוק והפסיקה הגורמת לי עוול משווע. לבוא אחרי 26 שנה ולטעון -חד צדדית- ותוך ניצול כוחם מולי, כאילו זו היתה כוונת הצדדים, למרות שהלשון והעובדות המתוארות בסעיף 2 לעיל אינם תומכים ואף נוגדים פרשנות זו, אינה אלא היתממות וחוסר תום לב קיצוני.

4.2. סעיפים 12-13 למכתבך

4.2.1. את כותבת ש"ככל הנראה" המקור לבקשתי לגימלה לפי 1.3 לעיל היא החלטת מ-24.10.14 המאשרת חישוב כזה גם לבעלי חוזים אחרים שיפרשו אחרי 1.11.14 -שרירותית יש לאמר- וכי אני לא זכאי לכך משום שפרשתי לפני מועד שרירותי זה.

4.2.2. אין כמוכן שחר להנחתך, שהרי את בקשתי העליתי כשנתיים לפני החלטתה, (וכך דרש כבר שלוש וארבע שנים לפני כן, חשב בכיר אחר, עם חוזה זהה לשלי (עמי טלמור), במכתביו מ-7.10.2010 ומ-9.10.2011, אל צ. לוי, -מכתבו מצורף לנספח 4).

4.2.3. לא רק שלא בקשתי מעולם את דרישתי בעקבות החלטת מ-24.10.14 אלא שאת מתעלמת מטענתי שהחלטה זו כלל לא רלוונטית לחוזה שלי (ר' לדוגמא ע"2 בנספח 11 בקטעים מתחת לכותרת "לגבי שיטת החישוב") שהרי החלטה זו באה לשפר - שרירותית וללא תמורה כלשהי- רק את מצבם של עובדים מעל 35 שנה שגימלתם לפי משכורת החוזה מוגבלת ל-50% מתקופת השרות, אם תקופת החוזה עולה על 50% מס"ה השרות. הגבלה כזו אינה קיימת בחוזה שלי.

4.2.4. גרוע מכך: תשובתך רק מעוררת שאלות חדשות קשות ביותר:

א: אם כדברך חישוב גימלה "משופר" אושר רק לפרושים אחרי 1.11.14, מדוע אישרתם שיטת חישוב זו גם למי שפרש לפני מועד זה, כולל לעובדים בחוזה זהה לשלי, כמו מר פרנקנבורג (שכמוני לא חתם על נספח כלשהו) שפרש כבר ב-28.2.14!! מתברר עתה שאפלייתי לרעה (2.2.1 ו-3.2.2 לעיל) חמורה יותר משידעתי ומתגברות השאלות מדוע אני מופלה לרעה ומדוע אינך מתיחסת לטענותיי על אפליה לרעה!!

ב., מדוע את מסתירה את העובדה שהמועד השרירותי (1.11.14) לתחולת יישום ההחלטה כאמור במכתבך, שונה על ידכם שרירותית, רטרואקטיבית ובדיעבד ל-1.1.14, כמועד שרירותי חדש לחישוב ה"משופר" כנראה רק כדי לכסות על המחלף המפלגה הנ"ל, כפי שמשמע מסעיף 1.1 לפסק הדין בב"ד לעבודה מ-24.2.2016 (נספח 14).

וכפועל יוצא: מאחר ומכל הסיבות לעיל החישוב "המשופר" מגיע לי בכל מקרה, ולשיטתך הבעיה היא רק מועד פרישתי הקודמת לתחולת ההחלטה, ולנוכח הקשר - שלא באמת קיים אך משום מה יצרתם - בין ההחלטה הנ"ל לחוזים כשלי וכשל פרנקנבורג, מדוע שלא תתקנו פשוט את תחולת ההחלטה השרירותית פעם נוספת, כפי שעשיתם עבור פרנקנבורג, כך שמועד התחולה יכלול גם אותי בחישוב "המשופר"? (מה עוד ש אף אחד אחר לא פרש בתקופת ביניים זו עם חוזה כשלנו!).

ב: חישוב הגימלה בגין תקופת העבודה בכתב מינוי (סעיף 2 בסימוכין).

5. כמסבר במכתביי השונים, ע"פ סעיפים 12 ו-17 לחוזה שלי, אני זכאי לגימלה לתקופת כתב המינוי לפי דרגה 46+ מח"ר בשיא הותק (הדרגה העליונה בדירוג המח"ר) כפי שהנציבות עצמה אישרה לכל חשב בכיר אחר, לרבות אלה שלהם חוזה זהה לשלי כדוגמת אישורכם לחישוב מרכיב זה בגימלה למר פרנקנבורג המצ"ב (סעיף 3 בנספח 15).

5.1. בפועל אישרה לי הנציבות גימלה לתקופה זו לפי דרגה 44+ מח"ר בלבד (ר' סעיף 3 נספח 3) דהיינו, 2 דרגות מתחת לדרגה העליונה בדירוג מח"ר ולדרגה (46+) שאושרה לחשבים הבכירים האחרים.

6. הטיעונים שלי לחישוב גימלה לפי דרגה 46+ מח"ר שלא קבלתי כל חתיחסות עניינית אליהם:

6.1.1. כל הטיעונים המפורטים בסעיף 2 לעיל.

6.1.2. במועד חתימתי על החוזה – ושנים רבות לאחר מכן – נחתמו חוזי בכירים אך ורק עם עובדים בשתי הדרגות העליונות בדירוג (ר' סעיף 2 בנספח 5, וכן: בפרק ה סעיף 3.3 בחוברת "מינהל הסגל הבכיר – דרכי מינוי תנאי העסקה", נש"מ, אוקטובר 1996, להלן: "החוברת", נספח 16). ואכן, דרגתי בזמנו היתה (ר' סעיף 12 לחוזה), דרגה אחת בלבד. וההבנה הנילוית היתה שהחוזה מבטיח גימלה לתקופה זו לפי הדרגה הגבוהה בדירוג.

מכאן שחישוב גימלתי לפי דרגה הנמוכה בשתי דרגות (44) מהדרגה העליונה אינה תואמת לאמור בחוזה ולהבנות הנילוות וזאת כמובן מעבר לעובדה שכל השנים ניכר ממשכורתי השתתפות במימון הפנסיה – ובכך שילמתי וקניתי זכויות פנסיה – לפי 46+ (ר' 2.1 לעיל).

6.1.3. בפסקה 2 למכתב ההנחיות לחישוב הגימלה שלי מ-21.8.12 (נספח 3) נאמר במפורש שמשכורתי הקובעת בחוזה "היתה לפי רמה א' בכירים".

ע"פ סעיף 6 בפרק ה בחוברת, "רמה א' מיועדת לעובדים אשר שיא רמת משרתם בתקן הוא 45 מח"ר" (שהיתה הדרגה הגבוהה ביותר בדירוג המח"ר בזמנו).

איך הצלחת להצדיק – משפטית – את הורדתי השרירותית – אחרי הפסקת עבודתי – לדרגה 44?

6.1.4. בהמשך לאותו סעיף 6 בחוברת נאמר כי רמת שכר של 90% ממשכורת מנכ"ל ניתנת לעובדים בחוזה בכירים בתנאי שמשכורתם בתקן היא 45 מח"ר, לעומת עובדים ש"שיא רמת משרתם בתקן הוא 44 מח"ר, רמת שכרם היא 85% משכר מנכ"ל" בלבד.

מאחר ומשכורתי הקובעת לתקופת החוזה היתה 90% משכר מנכ"ל, ברור לגמרי שלאחר המעבר לסולם הדרגות החדש תנאי העסקתי היו כבעל הדרגה העליונה בדירוג שהיתה בזמנו 45 מח"ר. הורדת דרגתי, לאחר פרישתי, ל-44, וחשוב הגימלה לפי דרגה זו הינה עוולה שרירותית על כל השלכותיה, במיוחד אם היא מגובה כביכול ע"י הלשכה המשפטית.

6.1.5. המשנה לנציב שרות המדינה, במכתב אלי מ-24.1.2004 (נספח 17) קבע כי:

א: "מעמדך...זכויותיך הן של "חשב בכיר" לרבות שכר ותשלומים נילויים, דרגה וקידום לגימלאות" (סעיף 2 למכתב).

ודוק: זכויותיך אינן זכויות הנילוות לתקן חשב בכיר אלא זכויות של כל מי שממלא תפקידו כחשב בכיר ללא הבדל בסוג חוזה העסקתו, ואחת מחזכויות היא: חישוב גימלה לפי דרגה 46+בשיא הותק, ולא דרגה 45 ובודאי לא 44. ואכן הניכוי משכרי חיח בחתאם (לפי 46+).

ב: "כל תיקון בתקן או בדרגה שיחול במועד כלשהו על כלל החשבים הבכירים, יהול גם עליך" ודוק: אני זכאי לכל תיקון בדרגה -מכל סיבה שהיא- החל על כלל החשבים הבכירים -ללא קשר לסוג החוזה או לתקן המשרה- לרבות הזכות לחישוב הגימלה לפי דרגה 46+ שניתנה לכלל החשבים הבכירים, כולל אלה שלהם חוזה זהה לשלי! ואכן הניכוי משכרי למימון הפנסיה לפי 46+ חיח בחתאם.

ג: "...תהיה זכאי לדרגה אישית, מעבר לדרגת השיא במתח הדרגות של חשב בכיר בגין: * "תואר שני" (יש לו), * "כל סיבה אחרת, לפי התקשי"ר" (למשל: שרות מעל 40 שנה), וכן * "לפי כללי החעסקה בחוזה בכירים", (כמו הכלל שחשב בכיר פורש בדרגה 46+).

ובתמצית: המשנה לנציב, הממלא את אותן תפקיד של מי שחתם בשם המדינה על החוזה שלי, מבהיר לי רשמית ונותן לי להבין שגימלתי תהיה כשל כל חשב בכיר אחר, לפי 46+, ובחתאם לכך גם בוצעו ניכויים משכרי. איך הגעת למסקנה שלמרות זאת הגימלה שלי תהיה רק לפי 44?

6.1.6 ע"פ סעיף 17 בחוזה, כל שינוי לטובת העובדים, שדרגתם ומעמדם כשלי (ולא חשוב באיזה סוג חוזה הם מועסקים), יחול גם עלי ולפיכך אני זכאי לגימלה לפי 46+ גם לפי סעיף זה.

7. הטיעונים בסימוכין ובמכתבך להצדקה (כביכול) של דרגה 44

בהמשך להתעלמותכם מטענותי בסעיף 2 לעיל, לא התיחסתם ישירות גם לטיעונים בסעיף 6 לעיל והתגובות שלכם רק מעוררות שאלות קשות נוספות:

7.1. בסעיפים 3-4 למכתבך את מאשרת את טענתי שהניכויים משכרי אכן בוצעו לפי 46+ (כמו לאחרים עם אותו חוזה) אך במקום להסיק כמשפטנית את המסקנות החוקיות המתבקשות (כמו ב-2.3.1(ב) ו-3.2.3, ו-3.2.4 לעיל) את צועדת בעקבות מר לוי ומגדירה את הניכויים הללו כ"טעות" לא מחייבת, וקובעת, בניגוד לחוק, שהנהג ארוך השנים "לא מקנה לי זכות" כי היא "לא אושרה ע"י הגורמים הרלוונטיים".

7.1.1. מי בדיוק גרם לדעתך וביצע את מה שאת מגדירה כ"טעות"? ומי הם "הגורמים הרלוונטיים" העלומים אם לא כל הגורמים בסעיף 2.1.3 לעיל שאישרו וביצעו, בתוקף סמכותם, הן את התשלומים והן את הניכויים?

7.1.2. יתירה מזאת: בנוסף ל"טעות" בניכוי, את מאשימה למעשה את כל הגורמים ב-2.1.3 כ"טעות" נוספת, שגם היא חזרה על עצמה לאורך שנים ארוכות, ובעקבותיה גם אני לא יוצא נקי מתחת ידך. לטענתך, "במשך כל אותן שנים שולם לך מענק יובל לפי שכר גבוה יותר" (לפי דרגה 46 במקום 44) ו"ההפרש בין הסכום ששולם לך בטעות בגין מענק יובל גבוה יותר מהסכום שנוכה משכרך בטעות עבור הפנסיה התקציבית"

כלאמר: את נותנת לי להבין שבידי כביכול כספים שלא הגיעו לי. חסר היה רק עוד שתאשימי אותי מפורשות, על בסיס הטיעונים שלך, בגניבה!

7.1.3. האמת היא כמובן הפוכה: קבלתי מענק יובל לפי דרגה 46 – ולא לפי דרגה נמוכה יותר – באישור כל הגורמים הרלוונטיים, בדיוק כמו שקיבלו כל החשבים בחוזה זהה לשלי. עובדה זו רק מחזקת את טענתי שבכל השנים הבינה כל המערכת – ונתנה גם לי להבין – שדרגתי לתקופת כתב המינוי היא 46+ ולא 44, ושעל פיה תחושב גימלתי והמסקנה המשפטית ברורה.

7.1.4. ובדרך אגב: מניין היומרה שלך לקבוע שגם המשכורות שקבלתי וגם הניכויים שבוצעו לא היו נכונים? האם לא רעדה ידך – כשנתת גיבוי "משפטי" כביכול – להאשמת כל כך הרבה גורמים מקצועיים בביצוע "טעויות" לאורך שנים ארוכות?

ושאלה נוספת: האם את עורכת ביקורת ו/או בדקת רטרואקטיבית אם נפלו "טעויות" בחישוב ותשלום המשכורות של אחרים, או שמא אני מופלה על ידכם ת=גם במישור ה"ביקורת"?

7.1.5. לזכותך ייאמר שאת נמנעת מלחזור על קביעות אחרות של מר צ. לוי לפיה סידרה שלימה של פעולות נוספות נעשו "בטעות" כפי שהוא התבטא בדיון ב-11.16.1 (נספח 2), לרבות:

א: האמור במסמך של משנה לנציב (6.1.4 לעיל): "טעות" וגם: "הוא לא היה מוסמך".

ב: אישור הנשי"ם לחישוב גמלת פרנקנבורג לפי דרגה 46+ (סעיף 5 לעיל): "טעות".

ג: אישור חישוב הפנסיה של פרנקנבורג ואחרים לפי 1.3 לעיל (ו-2.2.1 לעיל): "טעות".

ד: צרף מסמך אישי של פרנקנבורג (נספח 10) למכתב של מר צ. לוי אלי (נספח 8): "טעות".

האם סביר בעיניך שכולם טעו וטועים ורק בהנחיות של אהרונם לחישוב גימלתי – אין טעות?

7.2. בסעיפים 6-7 למכתבך, את פשוט חוזרת על הטעון שע"פ החוזה שלי מגיעה לי כביכול גימלה לפי דרגה 44 בלבד בלי להתייחס לכל הטענות והנימוקים בסעיפים 2 ו-6 לעיל ואת ממשיכה, בתיאום עם מר לוי כדברייך, להתעלם גם מכל הפגמים החוקיים בפרשנות שלך (בסעיפים 2 ו-4.1) שלפיהם לא ייתכן כלל שגמלתי תחושב לפי 44, אלא רק לפי 46+.

7.3. בסעיף 8 למכתבך את שוב מניחה – בהמשך 4.2 לעיל – ש"ככל הנראה" "המקור" לבקשתי הוא "הנספח לחוזה מיוחד", שעליו סרבתי לחתום, על אף שהדבר הוצע לי ב-1.3.1995.

7.3.1. גם במקרה זה אין כמובן שחר לדברים. היכן מצאת, בכל מכתביי ופניותיי, את הקישור ההזוי הזה? במקום למחזר "הנחות" חסרי בסיס של מר צ. לוי (ר' מכתבו מ-13.2.13 – נספח 18, שדחיתי כבר בתגובתי מ-20.3.13 – נספח 19) ראוי היה שתתייחסי עניינית לטיעוני הרבים.

7.4. בסעיפים 9-10 למכתבך ו-2.7 בסימוכין, משתמעת טענה מטעה – בהמשך ל"הנחה" ב-7.3 – שאילו הייתי חתום על הנספח לחוזה הייתי זכאי – על בסיס סעיף 4 לנספח – לקבל גימלה לפי דרגה 46+, כמו כל החשבים הבכירים.

7.4.1. איך לשיטתך הייתי זכאי ל-46+ (לו חתמתי על הנספח) כשאת עצמך מצטטת את סעיף 4 לנספח, לפיו הגימלה תחושב "על פי דרגה אחת נמוכה מהדרגה העליונה כפי שתהיה בסולם הדרגות..." דהיינו דרגה 45 בלבד.

יותר מכך: מדוע – ועל סמך מה – אישרתם להתומים על הנספח גימלה לפי 46+, כשלפי הנספח הגימלה תתבסס על דרגה אחת מתחת לדרגה העליונה, דהיינו 45 בלבד?

7.4.2. האמת היא פשוט ורק מחזקת ומוכיחה את טענתי: הנציבות אישרה כל השנים ביוזמתה, גימלה לפי 46+, ע"פ ההבנות הגיליות לחוזה, לא רק למי שחתם בזמנו (1995-1997) על הנספח, אלא לכלל החשבים הבכירים, כולל אלה שהיו חתומים רק על חוזה מקורי – הוזה לשלי – גם אם לאורך שנים ארוכות סרבו לחתום על הנספח (ר' נספחים 20-21-22-23) ואפילו לאלה מביניהם שפוטרו מהשרות בעקבות בקורת מקצועית קשה או עבירות מין חמורות (ולא אפרט כאן). ההחלטה לחשב את גימלתי לפי 44 בלבד היא שרירותית ומפלה.

7.5. סעיף 2.8 בסימוכין: השימוש הציני שאתם עושים לפתע – ולראשונה – בחצי שורה בפסקה 85.125, שניתקנה לדברייך רק ב-2009 – כמעט 20 שנה (!) אחרי החתימה על החוזה – כתרף למניעת חישוב גימלתי לפי דרגה המגיעה לי כמו לכל חשב בכיר אחר – כולל מי שפרש אחרי 2009 – מזעזע.

7.5.1. האם יש בכלל תוקף לתקנה המאיינת ומבטלת בהסתר זכויות בחוזה חתום, לנוכח דרישות החוק להגיינות ולתום לב? מדוע לא הודיעו לי מראש על התקנה הצפויה לשלול ממני זכות שיש לי ע"פ החוזה, כמו שנהגה הנציבות במקרים אחרים כשתקנה חדשה היתה צפויה להרע את התנאים בחוזה (ר' דוגמא להתנהלות הוגנת בפסקאות 1-2, נספח 24)?

7.5.2. למה המשיכו לנכות ממני דמי השתתפות בפנייה לפי 46+ גם אחרי 2009, אם לשיטתכם פסקה 85.125 בתקשי"ר מבטלה את זכאותי ע"פ החוזה לגימלה לפי דרגה זו?

7.5.3. אם הדברים כל כך פשוטים מדוע לאורך 4 השנים בהם נערכו על ידכם "בדיקות מעמיקות" **איש לא העלה מעולם טענה זו** – וגם את עצמך לא טענת זאת במכתבך?

7.5.4. איך ייתכן שמר צ. לוי עצמו, המומחה והסמכות העליונה בשרות המדינה לפרישה וגימלאות, שקיבל לכאורה את טענותיי (ר' לעיל 3.3 לעיל), לא עשה שימוש בטיעון זה מעולם ולא דחה אותי על הסף? היכן היו כל המקצוענים בנציבות, לרבות היועץ המשפטי והמשפטיים בלשכתו, סגן הנציב אהרונוב, שחתם על החנחיות השגויות לגימלתי בתוקף תפקידו כמנהל מינהל הסגל הבכיר בזמנו? וכך גם ראש מינהל הסגל הבכיר כיום וצוות עוזריהם, וכמובן נציב חשרות עצמו, שכולם מכותבים על ידכם בנושא?

7.5.5. לעצם הענין: פרשנותך אינה נכונה כלל וגם אם היתה נכונה- היא נוגדת את החוק ואסביר:

א: "דרגת פרישה" היא דרגה שעל פיה מקבל הזכאי בפועל, משכורת אחת לפחות לפני הפרישה (פסקה 85.125(א)2). עובד בחוזה בכירים אכן אינו זכאי לכך (פסקה 85.125(א)3(ב)2.א.) ולכן אם הוא מועסק ברמה ג' למשל (80% ממשכורת מנכ"ל) הוא לא יכול לקבל ערב פרישתו משכורת ב-רמה ב' (85% משכורת מנכ"ל).

לעומת זאת סעיף 12א(2) לחוזה שלי לא מתנה את גימלתי לתקופת כתב המינוי (שנסתיימה לפני כ-27 שנים!) בקבלה בפועל של משכורת לפי "דרגת פרישה" כנדרש ב-85.125 (לא מעשי), אלא רק קובע שבגין תקופה זו אני זכאי לגימלה **הגבוהה ביותר מבין כמה אופציות** שגובה אחת מהן תבדק ע"י חישוב המשכורת שהייתי מקבל **אילו נותרתי במסגרת כתב המינוי** בדרג מח"ר עד הפרישה והייתי זכאי לדרגת פרישה ערב פרישתי. פסקה 85.125 לא מבטלת אופציה זו.

ב: **כאמור בסימוכין, סעיף 12א(2)ג) בחוזה קובע שזכאותי לחישוב מרכיב הגימלה במועד הפרישה תתבסס על משכורתי בתקופת כתב המינוי בתוספת "דרגת פרישה", אם הייתי זכאי לה "לפי הנחלים באותה עת".** ודוק: **"לפי הנחלים" אך לא "לפי התקשי"ר באותה עת".**

מאחר ו**בפועל**, אושרה לחשבים הבכירים גימלה לפי דרגת פרישה 46+ כולל בעלי חוזה זהה לשלי שפרשו אחרי 2009, ברור לגמרי שאלה הם **"הנחלים באותה עת"** ולכן גם אני, כבעל חוזה ברמה א' (=45 מח"ר, ר' 6.1.4 לעיל) זכאי לכך ע"פ החוזה ולפי סעיף 26 לחוק החוזים (תשל"ג-1973).

יצוין עוד, בהמשך ל-2.3.1 ו-4.1.6-4.1.3 לעיל, כי גם אם הבנתך את פסקה 85.125 בתקשי"ר לא היתה שגויה, **עצם הפרשנות שלך ללשון החוזה** כאילו תקנה נסתרת זו (שאפילו בעלי המקצוע לא הכירו כנ"ל) שלא יושמה בפועל, היא המגדירה את **"הנחלים"** במועד פרישתי ובכך מאיינת את זכותי לפי החוזה לחישוב גימלה לפי דרגת פרישה 46+ **נוגדת גם את סעיף 25 לחוק החוזים והפסיקה.**

מכל הנ"ל ברור שסעיף 2.8 בסימוכין אינו נכון כי פסקה 85.125 בתקשי"ר אינה מיועצת את זכותי לגימלה לפי 46+ גם על בסיס סעיף 12א(2)ג) לחוזה. זו כנראה גם הסיבה שאיש לא עשה שימוש בטיעון מופרך זה, עד היום.

לסיום:

אני חוזר ומבקש שכל אחת מטענותיי ייבדקו לגופם: אם אין בהם ממש –אנא הבהירו מדוע, בלא לבזבז כספי ציבור וגלגול הנושא לבית משפט, שבכל מקרה יבקש לשמוע את תגובותיכם לטיעוניי.

אם טיעוניי נכונים, ואפילו אם רק חלקם נכונים, אנא דאגו לתקן מיד את ההנחיות למינהלת הגימלאות כך שמרכיבי הגימלה יחושבו וישולמו, רטרואקטיבית מיום פרישתי לגימלאות, על בסיס המשכורת המעודכנת לחוזים ברמה א' (שנחתמו ב-1990), ודרגה +46 (מח"ר) בשיא הותק (כולל 2 גמולי חשתלמות), לפי הנוסחה הבאה:

גימלה לתקופת החווה:

משכורת אחרונה (מעודכנת) כפול 2% כפול מספר שנות עבודה בחווה,

+ יתרת הגימלה בגין

שנות עבודה בכתב מינוי:

לפי דרגה +46 בשיא הותק, כפול 2% לשנה.

בברכה

ש. הכסטר

053-5318186

העתקים:

ראש הממשלה, השר הממונה על הנשי"מ, באמצעות מר א. גרונר, מנכ"ל משרד רוה"מ.

עו"ד משה דיין, נציב שרות המדינה

עו"ד רון דול, היועץ המשפטי, נציבות שרות המדינה

מר אחרונוב, סגן בכיר לנציב שרות המדינה

מר אילן רם, מנהל מינהל הסגל הבכיר, נשי"מ

מר צ. לוי, מנהל אגף בכיר לפרישה וגמלאות, נציבות שרות המדינה

עו"ד עידית ביטמן – ממונה (יועץ משפטי) נשי"מ

גבי ענבר בן מנדה ממונה (יועץ משפטי) בפועל, נשי"מ

גבי רותי אשכנזי, סמנכל"ית בכירה למינהל ומשאבי אנוש, משרד האוצר

גבי רבקה כלב, מנהלת אגף א' משאבי אנוש, משרד האוצר

גבי אירית צייגר, מנהלת תחום שכר וגמלאות, משרד האוצר